

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ustura 80

Tıraшта usta iken aksıyorsun sen bile,
Aman başberber, kestir, usturayı sık bile!

- Bileyciii! -

Anlat Derdini Markopaşaya!

Kastamonu'dan Sabri Akbaş yazıyor:

"Ben motosiklet tamircisiyim. Gördüm ki, herkes Markopaşa'ya derdini anlatıyor, ben de derdimi yanayım, dedim. Bana, kupon karşılığı hediye olarak iki ağzlık geldi. Birini kalfama verdim. Karşılıklı

cigaralarımızı tütürürken bir yanık kokusu duyduk... Aman, o yana bu yana, neresi yanıyor diye aranırken, bir de baktık ki, bizim ağızlıklar yanıyor. Böyle şey olur mu?"

MARKOPAŞA:

Olur. Ama önce, yeri geldiğinden bilinen bir

fıkra'yı anlatayım.

Köprü başında Yahudi bağırarak yelpaze satıyormuş:

-Alan kazanıyor, alan kazanıyor!.. Bu yelpazeyi al, yıllarca kullan, sonra oğlun kullan-sın, ondan miras kalsın torununa, o da kullansın.

Sıcaktan terlemiş yolculardan biri bir yelpaze satın alıp da ilk sallayışta yelpaze sapından kopunca,

-Bu ne rezalet! diye satıcıya çıkışmış.

Yahudi sormuş:

-Nasıl yaptın bunu?

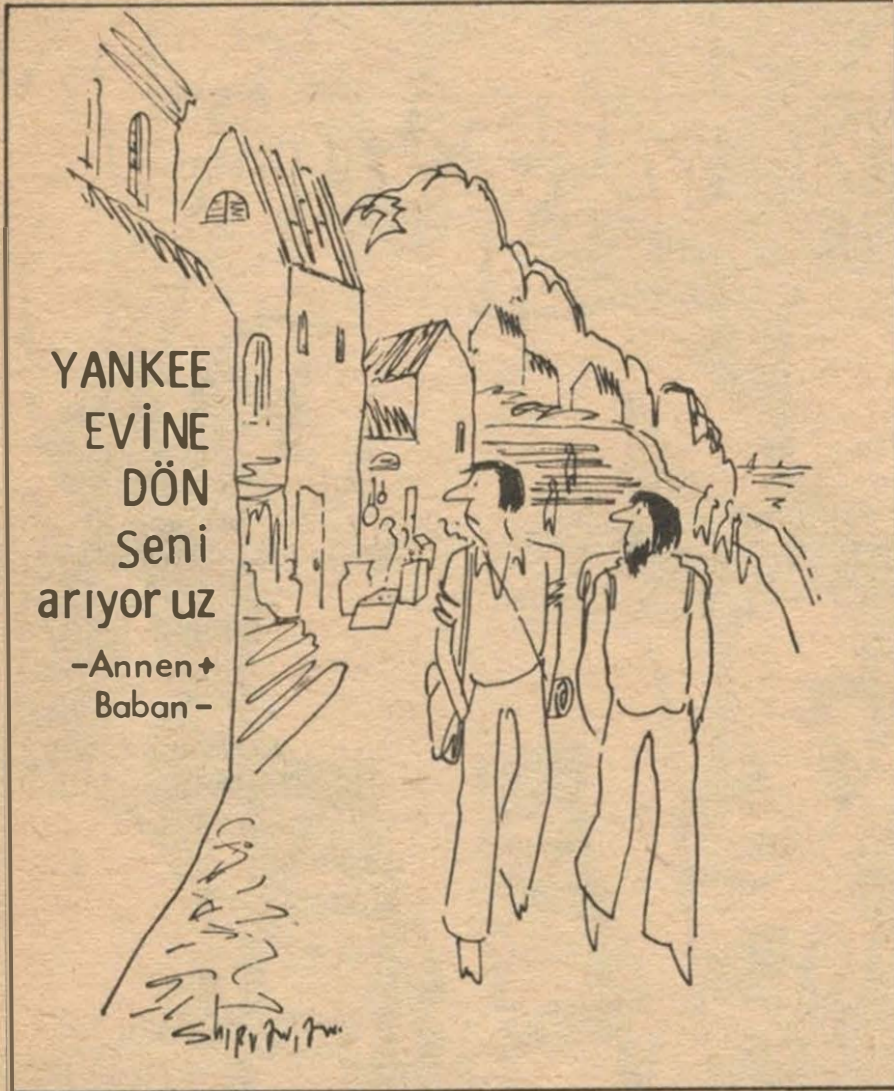
-Nasıl olacak, yelpazeyi işte böyle salladım...

-Öyle olmaz be kuzum... Yelpazeyi elinde tutacaksın, nah böyle kafanı sallayacaksın...

Sizin ağzlık işini yetkililere sordum. Onlar bana şöyle dediler..

-Bu ağzlık denilen aletle, cigara taaaa dibine gelene kadar içilmez. İçilirse elbet ağzlık yanar. Cigara, ağzlığın başına bir iki santim kala söndürülür.. Hem de böylece nikotin daha az çekilmiş olur..

Şimdi anladınız mı,

YANKEE
EVİNE
DÖN
Seni
arıyor uz

-Annen +
Baban -

Sahibi: Veb Ofset İleri Matbaacılık
A.Ş. adına Haldun SİMAVİ

Yazı İşleri Müd.: Ergün TUNCALI

Teknik Düzen: Ceyhun AKNESİL

Siyasi Mizah
Dergisi

ustura
Cuma günleri
çıkıyor

Cilt 4-Sayı 80
3 Temmuz 1970

Abone: Yıllık 24, 6 aylık
12, 3 aylık 6 liradır

Telefon: 26 60 00

Yönetim yeri: Veb Ofset Matbaası, Akyazı Cad. Cağaloğlu-İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arxiv.org>

ağızlığın torunlarınıza nasıl miras kalacağını?

Sivas'tan B. C. Ö. Soruyor:

"Paşam, Yazılanlara, söylenenlere göre, Boğaz'a yapılacak köprü, Avrupa'nın en büyük köprüsü olacakmış. Bu övünülecek bir rekor değil mi? Niçin gazete yazarları bu olayı övmüyorlar?"

MARKOPAŞA:

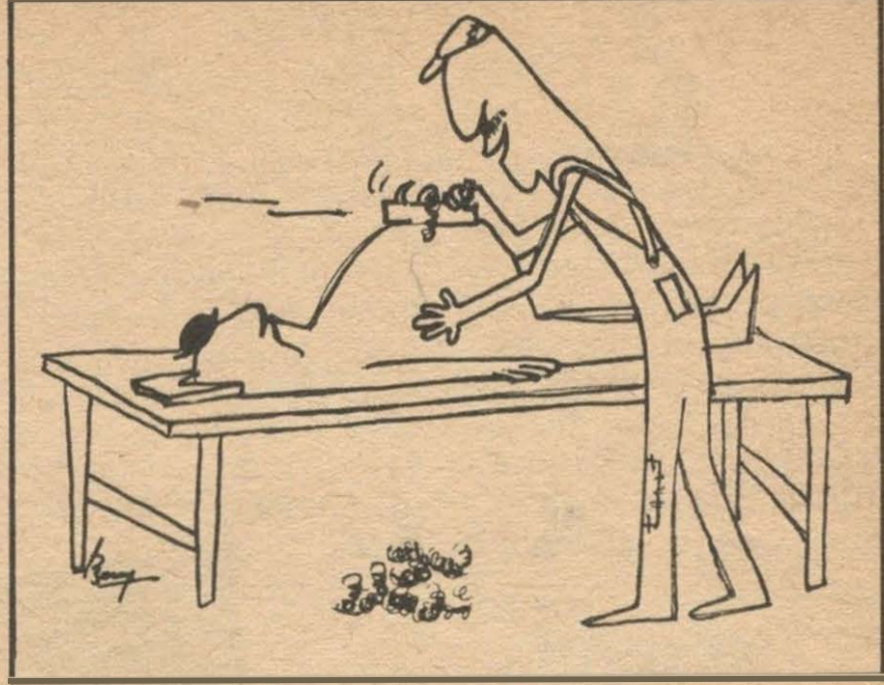
İlahi.. Ayol, Avrupa'nın en büyük köprüsü dediğiniz o köprüyü biz yapmıyoruz ki, yine Avrupalılar yapıyorlar.. Demek gerekseydi, kendi ülkelerine daha büyüğünü yaparlardı. Hem el yardımıyla gerdeğe gireceğiz, hem de kasılla kasıla övüneceğiz... Aşkolsun!

Istanbul'dan B. Abidin U. 'ya:

"Felsefem" başlıklı taşlamanız oldukça başarılı ve alaycılıktan çok karamsarlık taşıyor.. Önce de yazdığımız gibi belki ilerde "Taşlama" yarışması açacağız. O zaman daha başarılı taşlamalarınızı bekleriz...

Adana'dan B. Ahmet Kındık soruyor:

"Ustura yarışma fıkraları sırayla sürerken 4 sayılı fıkradan birdenbire 13 sayılı fıkraya atlamışsınız. Neden?"

MARKOPAŞA:

Çünkü siz 44 sayılı Ustura'dan, birdenbire 46 sayılı Ustura'ya atladığınızdan, aradaki 45 sayılı Ustura'yı görmemişsiniz. Bilinen fıkraların yayınlanmasına gelince, bunu önce de yazdık. Bu bizim bir eksikliğimizdir ama önlenemez. Ne yapalım?.

Mersin'den B. İbrahim Ahmet Coşkun soruyor:

"Paşam, sıklık kullandığımız "Dingo'nun ahır" deyimini ne demektedir?"

MARKOPAŞA:

Ölmüş bulunan bir eski yazarımızın epli önce bir gazetede yazdığına göre, bu deyim şöyle çıkmış: İstanbul, Harbiye'deki Elmadağ semti, eskiden, bugünkü gibi apartmanlarla dolu değil, kırık bir yer. O zaman oralarda bir yerde "Dingo" adlı bir arabacı rumun ahır

varmış. Atlarını, arabasını bu ahıra çeker, kendi de orda yatarmış. Çok içkici ve çok dostu olan adammış. Kapısı her zaman açık durur, gelen dolarmış içeri, kafayı çekermiş.

Bugün, kapısı vurulmadan bir odaya girene, ya da buna benzer münasebetsizlik yapana, onun için,

- Ulan, burası Dingo'nun ahır mı! derler.

Görüyorsunuz ya, bir özelliğinden ötürü, bu dünyadan kendi gitmiş sarhoş arabacı Dingo'nun bile namı kalmış...

Beylerbeyi (Istanbul) Berber B. Nurettin Duman'a:

Meslektaşız, siz de berber, ben de berber.. Yalnız "Bozukdüzen" adlı taşlamanızda iyi kesememişsiniz. Taşlama yarışması açarsak, o zaman dikine taşlamanızı bekleriz.

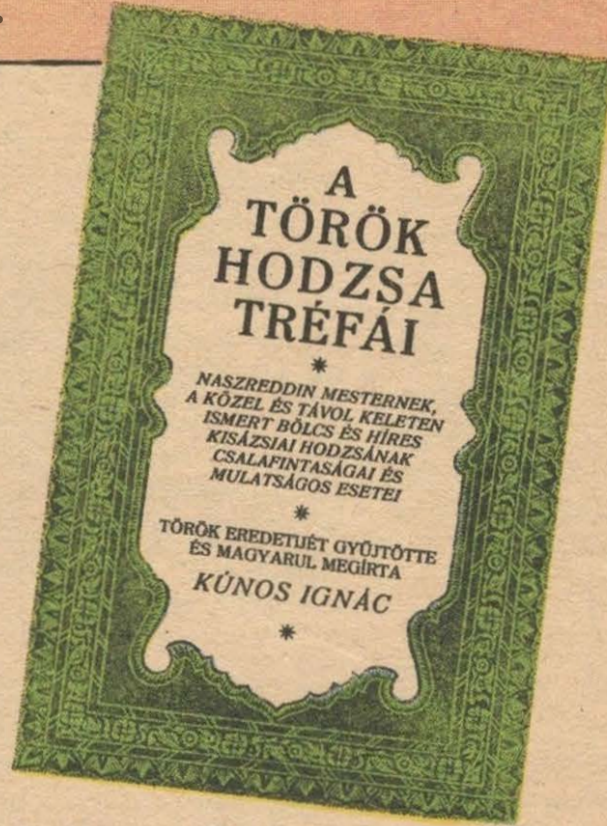
11'inci Nasrettin Hoca anma töreni

On yıldanberi olduğu gibi bu yıl da Akşehir'de 5-10 Temmuz tarihleri arasında Nasrettin Hoca'yı anma töreni düzenlenmiştir. Her zamanki gibi yine beş gün sürecek olan bu törende bilimciler, sanatçılar, mizahçılar, Nasrettin Hoca üzerine konuşacaklar, açık oturumlar düzenlenecek, resim ve karikatür sergileri açılacak, Hoca üzerine yeni buluş ve düşüncüler ortaya konulacaktır.

Akşehir, doğası, coğrafyası, insanlarıyla yurdumuzun gerçekten çok güzel, çok şirin bir ilçesidir. Bir yeşil cennet olan Akşehir, temmuz sıcaklarında serin bir dinlenme yeri ve tarih hazinesidir. Nasrettin Hoca'nın torunları ve Akşehirli hemşerileri, konuklarına olağanüstü konukseverlik göstermektedirler.

Nasrettin Hoca Macaristan' da

Nasrettin Hoca fıkraları pek çok dile çevrilmiştir. Bundan önceki sayılarımızda, Hoca'nın İngilizce, Yunanca, Romence, Japonca, Fransızca, Almanca, Sırpca'ya çevrilmiş kitaplarının resimlerini sunmuştuk. Yandaki resimde, Hoca'nın Macarca yayınlanmış bir kitabının kapak içi ilk iki sayfasını görüyorsunuz. Bu kitabı ünlü Macar

Türkoloğu Kunoş İğnak, virerek hazırlamış ve aydın çevreden topladı. Bu kitabı ünlü Macar

KİMİN AYAĞI

Nasreddin Hoca bir gün abdest almak için havuza yaklaşmış... Bakmış ki birkaç çocuk kenara oturmuş ayaklarını da suya uzatmış... Sallayıp suyu karıştırıyorlar.

-Çocuklar yapmayın..Sular üs tüme sığıyor, ıslanıyorum.. demiş - se de çocuklar kulak asmamışlar...

-Yapmasanıza be!.. Çekin şu ayaklarınızı sudan.

Bu sefer de bir akıllıca geçineni,

-Ayaklarımız birbirine karıştı, kim kimin ayağı olduğunu bilmiyoruz ki çekelim! demiş.

-Öyle mi! Durun ben ayaklarınızı buldurayım!.. diyen Hoca eline bir çubuk alıp, çocukların ayaklarına vuru vuru vermiş... Canı yanan,

-Ay! diye ayağını sudan çekince iş mayna olmuş,

Hoca da,

-Simdi ayaklarınızı buldunuz mu? demiş.

Nasrettin Hoca Çin'de

Nasrettin Hoca'nın fıkraları ül - keden ülkeye geçtikçe, o ülkenin özel - liklerine göre değişimlere uğrar. Bu değişimlerden ötürü yüksünmemeli - yiz, tersine Hoca'nın etkisini, yaygın - lığını görüp övünmeliyiz. Hoca fıkra - larının ülkeden ülkeye geçtikçe deği - şimlere uğraması çok doğaldır. Şim - di Çin Halk Cumhuriyeti'nde bir Ho - ca fıkrasının değişimini görelim. 1965 de Pekin'de yayımlanan "Littérature Populaire Chinoise" adlı eserde Ho - ca Nasrettin'in ünlü "Kazan Doğurdu" fıkrası şu biçimde değiştirilmiştir:

Hoca'dan kazanını ödünç olarak isteyen bir tefecidir. Hoca ona, -Kazan şu anda doğuruyor, vere - mem! der.

Tefeci de,

-Hiç kazan doğurur mu? diye so - runca Hoca,

-Senin yoksullara verdiğin bakır mangırlar yüzlerce kuruş faiz doğu - ruyor da, benim koskoca bakır kaza - nım doğurunca neye şaşıyorsun? der.

Şikrî Kurgan'ın 94 sayılı Ilgaz dergisindeki yazısından esinle

NE ZAMAN?

Hoca'ya,

-Ne zamanları yemek yemeli? di - ye sorarlar.

O da şöyle der.

-Zenginler her zaman yiyebilir - ler. Yoksul olan da bulur bulmaz ye - meli.

BÜYÜK MÜ?

Nasrettin Hoca'ya,

-Allah gerçekten de dedikleri ka - dar büyük müdür? diye sorarlar.

Hoca,

-Büyüktür elbet, der, hem de çok büyüktür.

-Nerden belli? diye sorulunca da,

-Bugüne kadar hiç benim dedi - ğim olmadı, hep onun dediği oldu da ondan belli... der.

Nasrettin Hoca İran'da

Manzum Nasrettin Hoca fıkraları

Ceyhun Âtîf Kansu

Hoca'ya birgün sorarlar:

--Dün gece neydi sizin evdeki gürültü?

Hoca der ki:

-Benim kaftan merdivenden

yuvarlandı ,duyduğunuz o gümbürtü.

-- Aman Hoca ,kaftan dediğin kumaş

Düşerken yavaş yavaş

Ses çıkarmaz gürültü biçiminde.

-Uzatmayın a canım ben de vardım içinde.

Bakmış ki Hoca ,bir duvardan
Olgun yemişleriyle bir dalını
Salmış dünyaya zerdali ağacı.

Dayanmış merdiveni duvara
El uzatıp dallara

Tam koparacakken altın zerdaliyi
Bahçıvan görüp gelmemiş mi?

-Ne yapıyorsun burda a Hoca?

Diye sorunca

Bizimkinde cevap hazır:

- Merdiven satıyorum işte , demiş.

Bahçıvan öfkelenmiş:

-Burda satılır mı merdiven?

Deyince Hoca karşılık vermiş:

-Benim değil mi merdiven

Satarım nerde istersem!

-- Aman ,demişler birgün Hoca'ya ,
Senin karı var ya ,

O sokak senin ,bu sokak benim
Dolaşıp duruyor akşama kadar .

İşi gücü dedikodu

Yok evde oturduğu .

Hoca dinlemiş ,dinlemiş:

-Sanmam , demiş ,

Bizim karının çok gezdiğini .

Öyle olsaydı eğer

Bizim eve de uğrardı

Vaktin birinde .

Hoca'ya birgün koşup haber vermişler:
- Kaynanan dere kıyısında
Çamaşır yıkarken
Dereye düşüp akıntıya kapıldı, demişler.
Hoca akıntıyı bırakıp
Koşmaya başlamış başına doğru derenin.
- Hoca, Hoca! diye bağırması biri,
kaynananı kurtarmak istersen
Koşmalısın akıntı boyunca!
Hoca bozmamış yolunu:
- Ah, demiş, güzel kardaşlar,
Bilmezsiz siz o hatunun huyunu
Öyle terstir ki işleri
Akıntıyı bırakıp
Dere yukarı çıkıyordur yüzde yüz.

Zırzopun biri
Hoca'nın ensesinde
Patlatmış tokadı.
Varmış bizim Hoca da
Hesabını istemeye tokadın
Suçludan kadı önünde.
Kadı hinoğluhin
Akçe geleceğini bildiği için
Şöyle bağlamış yargıyı:
"Tokada karşılık Hoca,
Verecek bu adam bir akça
Salıverelim de gitsin!"
Adam kırmış kirişi
Anlayınca işi
Hoca patlatmış tokadı
Kadı efendinin ensesinde.
- Aman, demiş, benim işim var.
Şimdi gelir adam
Akçayı sen alırsın
Ben alıncaya kadar!

Mollalar birgün
İş yok güç yok
Sardırmışlar işi bilgiçliğe
Cenaze giderken efendim
Sağında mı olmalı solunda mı?
Doğrusu çok derin konu.
Çıkamamışlar işin içinden,
Bulamamışlar çözüm yolunu.
Nasrettin Hoca dinlermiş de
Birara katılmış söze:
- Sağında ol solunda ol,
İçinde olma da tabutun
Nerde olursan ol!

Nasrettin Hocamız ve bir fıkra şöleni

Oğuz Kâzım Atok

Bir tarihte heyet halinde NATO'nun bir toplantısına katılmıştık. Sabah çalışması bitti, en üst kattaki yemek salonuna çıktık. Arkadaşla bir masaya oturduk. Biri-nin Fransız, diğeri İtalyan oldu - ğunu sonradan anladığımız iki subay masamıza yaklaştı, müsaade istediler, oturdular. Havadan sudan konuşa konuşa tatlı bir yemek yedik .. Yemek bitince konuşmalara daha sıcaklık girdi. Bir ara Fransız subayı: "Öğleden sonraki toplantıya daha bir saat var. Hepimiz birer fıkra anlatsak nasıl olur? Hele sizin Nasrettin Hoca'yı sizlerden duymak isterim" dedi. Bu önermeye sevinçle katıldık.

Çekoslovakya'da basılmış bir Nasrettin Hoca kitabı. Bu kitap Jiri Mahen'in Nasrettin Hoca konulu bir oyunudur.

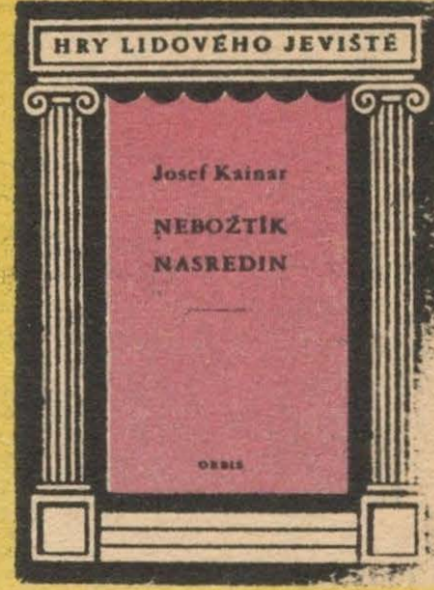
Fransız subayı söze başladı. İlkin: Bizde ün yapmış, bir fıkra vardır, sanırım bir yarışmada da birinciliği almıştır, onu anlatayım: İki Fransız yüzbaşısı bir pazar nöhetinde kışlada hoşbeş ederken, kendilerine hizmet eden posta erlerinden söz etmeye başlamışlar. İkisi de kendi erlerinin aptallıkta örnek olduğu kanısında. Biri diyormuş ki, budalaca saflıkta benimkinin üstüne yok. Öteki, hayır diyormuş benim ki aptallar kralıdır, böylesini dünyayı arasan bulamazsın. Oysa yüzbaşılarının erleri de ötedenberi subaylarından aynı konu üstünde yakınırlar dururlarmış. Biri ötekine: Benim yüzbaşının bönlüğü üstüne bir örnek daha gösteremezsin. Ötekisi: Seninki gün ışığında yıkanmış, benimki öyle buyruklar verir ki duysan aklın durur. Uzatmayalım. O pazar günü iki yüzbaşı ötedenberi, posta erleri için ileri sürdükleri aptallık derecelerini, bir deneyle meydana çıkarmaya karar verirler. Biri zile basar, giren postasına: "Al şu bir frangı git, caddenin sonundaki satış mağazasına, orada vitrinde bir taksi var, bu frangı ver, satın al, onu buraya getir," der. Ertekrarlar, "Başüstüne" diyerek odadan fırlar. İki subay birbirine bakarak gülüşürler. Bukez öteki zili çalar, giren postasına: "Mahfele git, içeriyi iyice ara, bak ben orada mıyım, değil miyim, anla gel," der. O da "Mahfele gideceğim, yüzbaşım, her yanı arayacağım, orada mısınız, değil misiniz, anlayıp geleceğim" diye tekrarlar ve odadan fırlar. İlk subay gülererek "Gördün mü arkadaşım, der benimkinde daha para, sayı kavramı yok, bir frankla, bana taksi alıyor" Ötekisi: "Canım o-

nun budalalığında tutulacak yer var gene, benimkine ne denir? Ben karşımda olduğum halde, beni mahfelde aramaya gidecek kadar bilinci çürümüş" Gelelim posta erlerine. Her ikisi de yukardaki buyrukları aldıktan sonra kapı önünde kırılırcasına gülüşürler. İlk yüzbaşının postası arkadaşına "Ben sana demedim mi, bizim yüzbaşı daha aptal diye? Bugün Pazar, her yerin kapalı olacağını kestirmesi gerekir. Beni pazar, günü otomobil satın almaya gönderiyor". Arkadaşı: "Hayır, benimkinin üstüne yok. arkadaşım, yüzbaşının önünde telefon var, mahfeli açıp sormuyor ki, ben oradamıyım, değil miyim?..."

Biz de hayli gülüştük bu aptallıklar buketine.

Sıra İtalyan subayına gelmişti. O, arkadaşım ile beni şaşırtan bir sürpriz yaptı, Üç tane Nasrettin Hoca fıkrası anlattı. Çevirisinden okumuş, canı sıkıldıkça baş vururmuş. Bize, göle yoğurt çalma, semeri tutuşan eşeğe "Aklın varsa göle koş," bir de "Bu ağırlama bana değil, sana. Ye kürküm ye" fıkrasını anlattı. Fransız bunları yeni duyduğundan katıla katıla gülüyordu. Gözler bizim arkadaşına çevrildi. Güzel duru Fransızcasıyla ilkin on eşek fıkrasını anlattı. Hoca eşeğin üstünde sayıyor, dokuz. Eşeğin birini yitirdiği sayısıyla telâşa düşüyor. Eşekten iniyor, sayıyor, on çıkıyor. Seviniyor. Tekrar biniyor, sayıyor dokuz.

İtalyan "Benim gibi üçleyeceksiniz, ben yabancıyken üç söyledim" diye direndi. Arkadaşın ikinci fıkrasını bilirsiniz, çirkin yeni karısının "Akıranızdan kime görüneyim, kime görünmiyeyim?" Hocanın da "Aman karı, bana görünme de, kime görürürsen görün" dediği fıkra. Bu fıkraya çok güldü Fransız nedense... Arkadaş üçüncüsünü anlattı: Nasrettin Hoca'nın son karısı dulmuş, ikide bir göz yaşları döker. merhumu ağıtlarmış. Bir gece uyuyacakları sırada karısı gene merhum ağıtları

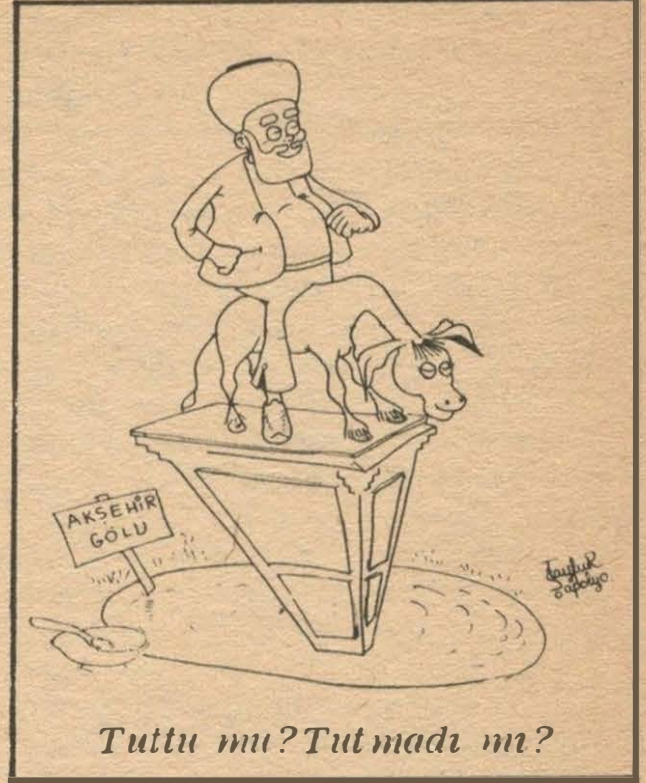

Çek yazarı Josef Kainarın yazdığı Nasrettin Hoca komedisi 1959'da Prag'daki kitap olarak basılmış ve sahneye konulmuştur.

layınca, hoca karısını aşağı itivermiş, "Ne yaptın kocacığım?" deyince "Kusura bakma, merhum geldi, sen, ben, merhum bir arada, olacağı bu" demiş.

Benden de üç fıkra istediler. Fıkrayı bilirsiniz, önünü söyleyeyim. Hoca eşeğini isteyene "İşde, evde yok" diyor. Eşeğin içerden anıracağı tutuyor, konuşusu "İçerde ya, hocam" deyince, hoca kaşlarını çatıyor. "Bu derecesi fazla, eşeğin sözüne mi inanırsın, benim sözüme mi?" der. kapıyı örter. İkinci fıkra da yaygındır, kazanın doğurması, ölmesi öyküsü. Konuşusu kazanını geriye alırken hocanın kendinden eklediği kap kacağı, hocanın "Kazan doğurdu" şakasını doğal karşılayarak kabulleniyor. Hoca bir başka gün kazanı tekrar istediği zaman, gene kazan doğuracak düşüncesiyle sevine sevine veriyor, komşu kazanı geri istiyor hoca "Kazan öldü" diyor. Komşusu "Hoca aklını başına al, kazan ölür mü?" deyince hocadan ünlü yanıtı a-

lıyor. "Asıl sen aklını başına al, köftehor, kazanın doğurduğuna inandın da, öldüğüne niye inannıyorsun?".. Toplantıya daha on beş dakikamız olduğu için bir üçüncüsünü de anlattım, Nasrettin Hoca kendine bir ev yaptırmayı tasarlar. Planını hazırlar, ustasını bulur, temele kurbanı keserek işe başlatır. Hocayı sevdiğinden ni, nedir, çevrenin akıl satma saldırısına uğrar, akli eren eremeyen düşünce yürütür. Hoca anı anı yapıyorsun, kırk yılda bir ev yaptıracaksın, onu da biçimleyeniyorsun. Masrafına yazık, dost lâkirdisi dinle. Şu odayı gün doğusuna al, kible çarpık, şu pencereyi buradan kaldır, şu yana aç, tahtaboşu kuze-ye yap, n. erdiveni arkalı önlü çift kur, havale kapısını küçük tut, helâyı izbeye at kileri çıkıya al, sokak kapısını yana geçir, gusulhaneyi dibe koy, çatıyı damlıktan kurtar, gibi yapıyı alt üst eden onarmalar. Hoca da sabırla kimi ne derse bozdurur, son söyleyenin düşüncesine göre yeniden

Tuttu mu? Tutmadı mı?

yaptırır dururmuş. Gün gelir zamanına göre minırlığın, mühendisliğin düşüneneceği bir acayip yapı çıkar ortaya. Hoca evi için bir tür açış töreni yapmayı kurar, kasabalıyı çağırır. Bu kez her gelen hocaya acımaıklı bir çıkışma yapar: "Aman hocam, bu nasıl şey, böyle ev olur mu?" Hocanın sabrı taşar bağırır: "Niye beğenmiyorsunuz? Bu, sizin her kafadan çıkan sese uyularak yapıldı, kendi eserinizi niye beğenmiyorsunuz? Bunca paranı gitti, her kafadan çıkan sesi yaptım, nasıl olur da beğenmezsiniz?" Hocanın kızgınlığını gidermeye çalışırlar. Hocanın gözleri yeniden ışıldar: "Artık der, elverin, işine karışmayın, bunu yıktıracağım, borç harç yapacağın, kendi özlediğim evi kuracağım."

Hayli gülüştüler. Fransız subayı "Her kafadan bir ses çıkaran bizim işlere benziyor" diye bir espri yaptı, kalktı, toplantıya doğru yol alırken Fransız subayı devam ediyordu "Düşündürme ve ibret çıkarma yönünden Nasrettin Hoca'nız eşsiz dünyada."

-İlgaz DERGİSİ- Temmuz 1969

DAHA BÜYÜK

Annesiyle manava girmişlerdi. Anne alışveriş yaparken, küçük oğlan da turfanda kiraz küfesinin önünde duruyordu. Manav,

-Aferin, dedi, bugün çok ulusun. Hadi bir avuç kiraz al bakalım.

Oğlan nazlandı, almadı. Manav, kendi avucuyla aldığı kirazı çocuğun cebine doldurdu.

Manavdan çıktıkları zaman annesi,

- Sen kirazı çok seversin neden almadın? dedi.

Oğlan,

- Seviyorum ama, dedi, manavın avucu benimkinden daha büyük de...

Daha hızlı

Dolmuş arabası taşıt yığınlarının arasında sıkışıp kalmış, kaplumbağa gibi yavaş yavaş ilerliyor, belki iki dakika da on metre ancak yola labiliyordu. Ama dolmuştaki yolculardan birinin de çok acele işi vardı. Şöföre,

-Acaba daha hızlı gidemez misin? diye sordu.

Şöför,

-Gitmesine giderim ağabey, dedi, ama arabayı yolda bırakıp gidemem ki...

Yaş günü

Annesi, geçen yıl, yaşgünü için nasıl bir hediye istediğini sorunca,

-Bir kızkardeş istiyorum... dedi.

Gebe olan kadın da büyük bir tesadüfle kız çocuğu doğurmuştu.

Bu yıl, oğlunun yaşgünü yaklaşırken annesi yine sordu:

-Ne hediye istersin yavrum?

Oğlan,

-Anne, dedi, seni yeni bir sıkıntıya sokmak istemiyorum...

-Söyle yavrum istediğini severek yapacağım...

-Anneciğim sana çok zahmet olacak ama, bu yıl da bir tay istiyorum...

Paraşütçüler

İki işadama ikinci Dünya Savaşı sırasında paraşüt imâl ediyorlardı. Savaş bitince bir de ne görsünler? Bütün depoları kullanılmamış paraşütlerle dolu. Paraşütleri kadın külotları haline getirip öyle satmaya karar verdiler. Hemen kolları sıvayıp iki yüz bin külot yaptılar ve piyasaya sürdüler.

Aradan bir hafta geçmişti ki ortaklardan biri heyecanla fabrikaya girdi.

"Hay Allah kahretsin" dedi. "Paraşütlerdeki etiketleri çıkarmayı unutmuşuz." Sonra elindeki külotu uzattı. Üstünde şunlar yazılıydı:

"Açmadan önce ona kadar sayınız!"

Müsaade eder misiniz?

Otobüs tıklım tıklım kalabalıktı... Genç kadının bilet parası çıkarmak için elini güçlkle, çantasına götürdü, çantasını açmaya çalıştı ama açamadı. Arkasında duran erkek,

-Affedersiniz bayan, dedi, müsaade ederseniz biletinizi ben alayım.

Sinirlenen kadın,

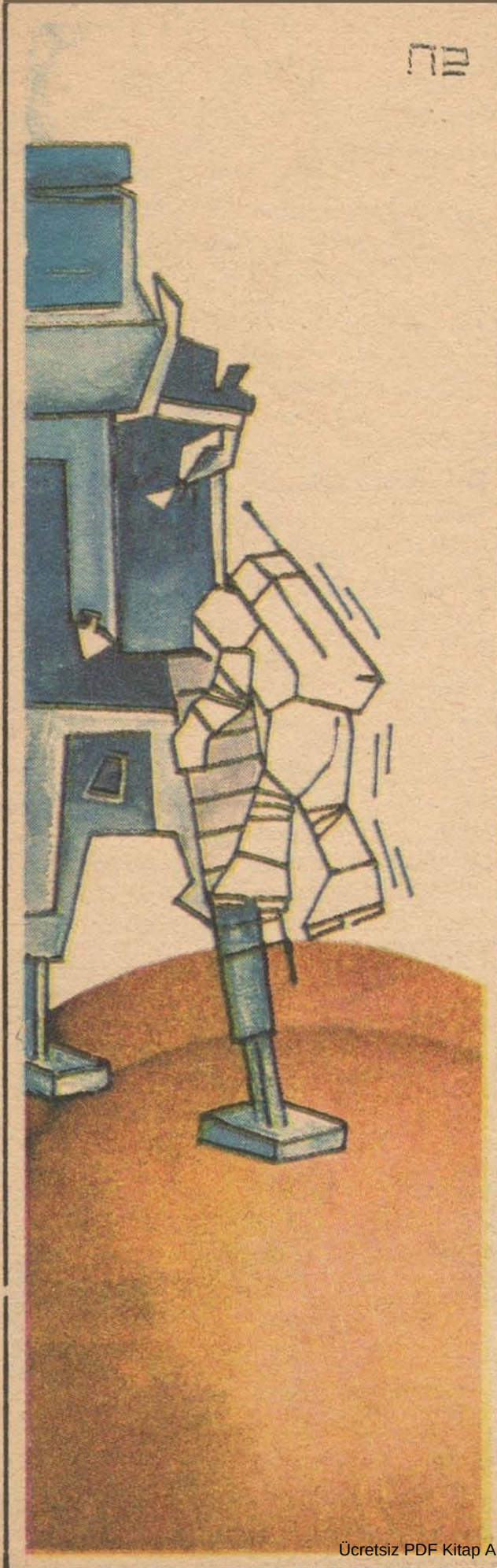
-Ne münasebet? diye bağırıp, elini bir daha çantasına attı, açmaya çalıştı.

Adam, bir daha,

-Müsaade ederseniz ben alayım biletinizi.. dedi.

Kadın büsbütün terslenince adam,

-Ham mefendi, dedi, boşuna sinirlenmeyin, rica ederim biletinizi ben alayım, çünkü çantanızı açayım derken üçüncü kere pantolon düğmelerimi çözüyorsunuz...

Modern Masal

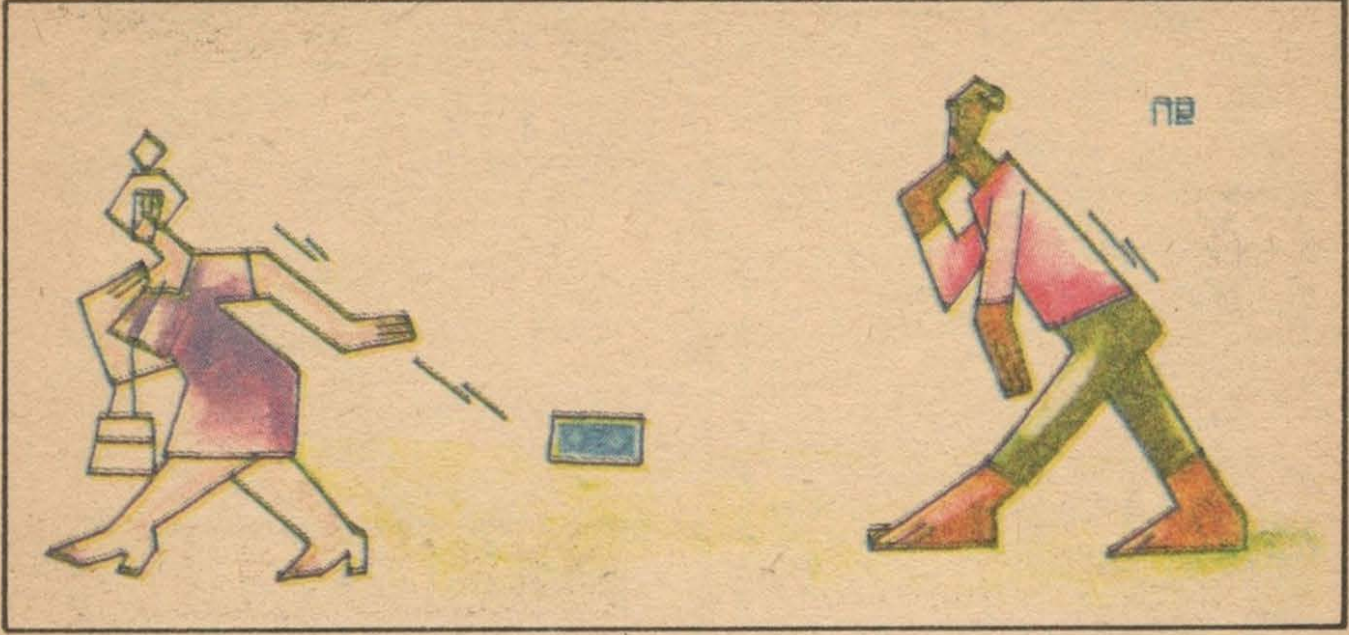
SEKRETERLE KURBAĞA

Güzel sekreter kız, geceleyin sinemadan dönüyordu. Çok güzel bir aşk filmi seyretmişti. Yürür - ken, etkisinde kaldığı filmi düşlü - yordu. Parkın önünden geçerken tuhaf bir ses duydu, incecik bir ses... Ses, otların arasından geliyordu. Güzel sekreter eğildi, ot - ların arasına dikkatle bakınca, ko - nuşanın bir kurbağa olduğunu gör - dü. Kurbağa o incecik, cırtlak se - siyle kıza şöyle diyordu:

-Güzel kız, güzel kız... Sözle - rime kulak ver. Kötü yürekli bir cadı beni işte bu duruma soktu. Güzel bir kız bana acır da bacak - larımdan tutarak beni götürür ya - tağına yatırırca büyü bozulur, yine eskisi gibi olurum. N'olur bana a - cı. Beni yine eskisi gibi prens yap!

Güzel sekreter zavallı kurba - ğaya acıdı. Hemen bacağından tu - tup çantasına koydu. Evine götür - dü. Odasının ışığını söndürüp kur - bağayı yatağına yatırdı. Sabahle - yin bir de ne görsün! Küçücük kur - bağa, yakışıklı bir delikanlı olma - mış mı!...

Masal buraya kadar iyi, iyi ya, siz bunu bir de zavallı sekreterin annesine anlatın... Cadaloz karı - nın ne büyüye, ne de kurbağa ma - salına inandığı var!

Levha Düşünce

Bir dilenci, yoldan geçen milyoner kılıklı bir adamın eteğinden çekti, yalvaran bir sesle inledi:

-Yoksula bir küçük sadaka verin...Allah rızası için beş kuruş bırakın.

Zengin adam döndü, yerde çömelmiş dilenci-yi tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra,

-Nasıl oldu da bu hale düştün? diye sordu.

Dilenci,

-Büyük bir felâket beni işte bu hale getirdi, dedi, iki yıl öncesine kadar ben de sizin gibi zengin bir işadamıydım. Büyük bir çabayla çalışıyordum.

Milyoner kılıklı adam merakla sordu:

-Sonra ne oldu?
Dilenci anlattı:

-Yazıhanemin arkasındaki duvarda şu iki cümle yazılı, çok uğurlu bir levha vardı: "İyi düşün... Azimli ve ka-

rarlı ol!" O zamanlar kasama su gibi para akıyordu. Sonra günün birinde...Evet, uğursuz bir gün...

Dilenci sözünün bu -
rasında sesini titrete-
rek

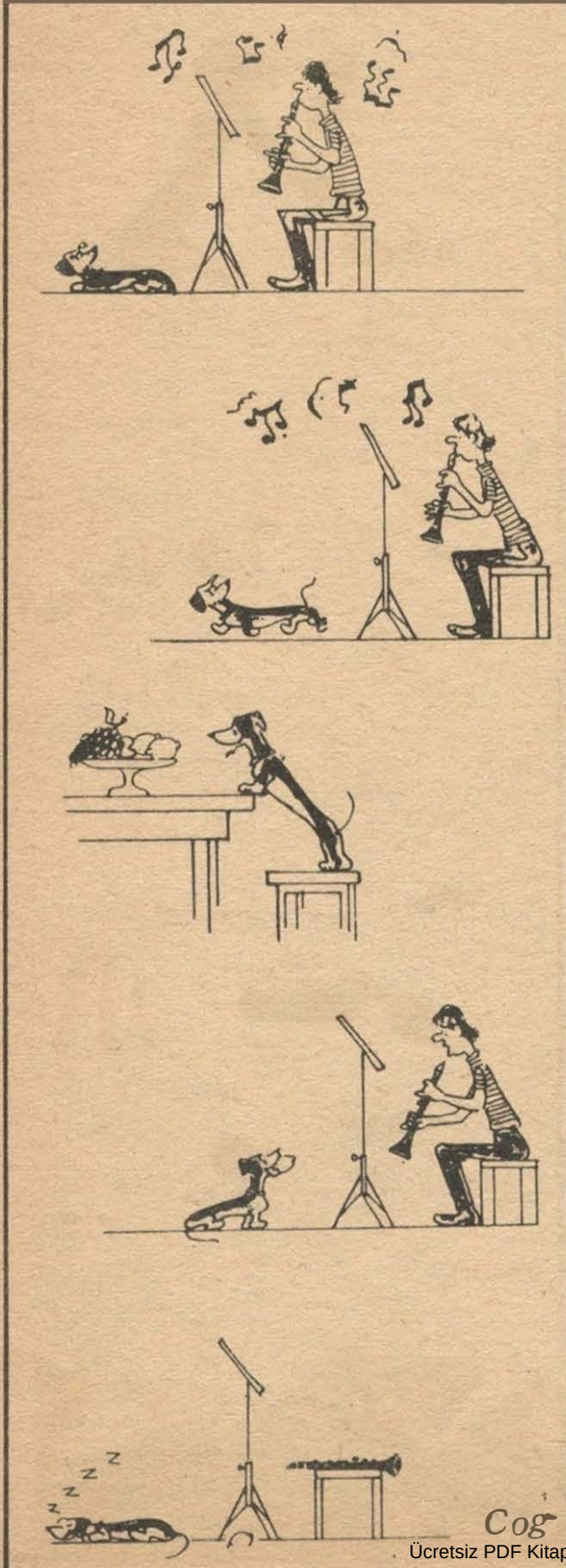
-Evet, dedi, temizlik yapan kadın, levha yerinden düşünce yakma -
sın mı? İşte sonucu görüyorsunuz bayım...

-Babacığım hemen ayrılıyorum nişanlımdan. Bak utanmadan karışını öpüyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Geçmişten Olaylar

ALLAH AYIRIR

Papa Üçüncü Innosan, Allahsızların (Yani Katolik olmayan Hristiyanların) kökünden kazınmasını istiyordu. 1209 yılında yaptırdığı Haçlı Seferinde Beizers şehrini zaptettiler. Şehir sakinlerinden hangisinin Katolik olduğunu, hangisinin Katolik olmadığını, bilmedikleri için papanın vekili şu emri verdi : "Hepsini öldürünüz. Allah kendisini sevenleri orada ayırabilir." Enir üzerine erkek, kadın, çocuk 27 bin kişi doğrandı.

MEKRUH MU ?

Üçüncü Selim zamanında İngiliz Amiral Duckworth, filosu ile Kınalıada önlerinde demirlediği ve topalarını İstanbul'a çevirdiği gün, İstanbul'da ulema, "Don giymek sünet midir, mekrul mudur ?" münakaşası ile meşguldüler.

SEVGİLİ

Bayan Devorguila kocasını o kadar çok seviyordu ki, bundan 600 yıl önce kocası öldüğü zaman, kalbini çıkarttı. Onu muniyalattıktan sonra, fildişi bir kutunun içine koydurttu ve hayatı boyunca onu yanında taşıdı.

Artık yaşlandığını hissedince İs-koçya'da kendisine çok güzel bir mezar yaptırdı. Öldükten sonra kendisinin buraya gömülmesini, kocasının kalbinin de kendi kalbinin üstüne konmasını vasiyet etti.

Bu mezara Lâtince "Dulce Cor" adı verilmişti. İngilizce karşılığı "Sweet Heart" yani "Tatlı Kalp" veya "Sevgili" idi. O günden beri, İngilizce konuşan uluslar, "Sevgili"yi

Ne dediler? Ne yaptılar?

● Kendi imkânlarıyla hareket etmek istiyorum. Okyanusu geçmek diye birşey düşündüğüm yok.

K. Kolomb

● Gaul seferi aklımdan bile geçmez.

Jül Sezar

● Cumhurbaşkanı olmak istemiyorum.

G. Washington

ifade etmek için bu mezarın adını kullanırlar.

UYUMAYANLAR

Asayişin çok iyi olduğu Kanunf Sultan Süleyman zamanında, huzura bir kadın çıkarak Sultan Süleyman'a gece evini hırsızların soyduğunu söylemişti. Kanunf de:

-Ne kadar derin uykuya daldınız ki dedi, hırsızların geldiğini duydunuz?

Kadın:

-Biz padişahımızı uyanık biliyorduk dedi, onun için uyuduk.

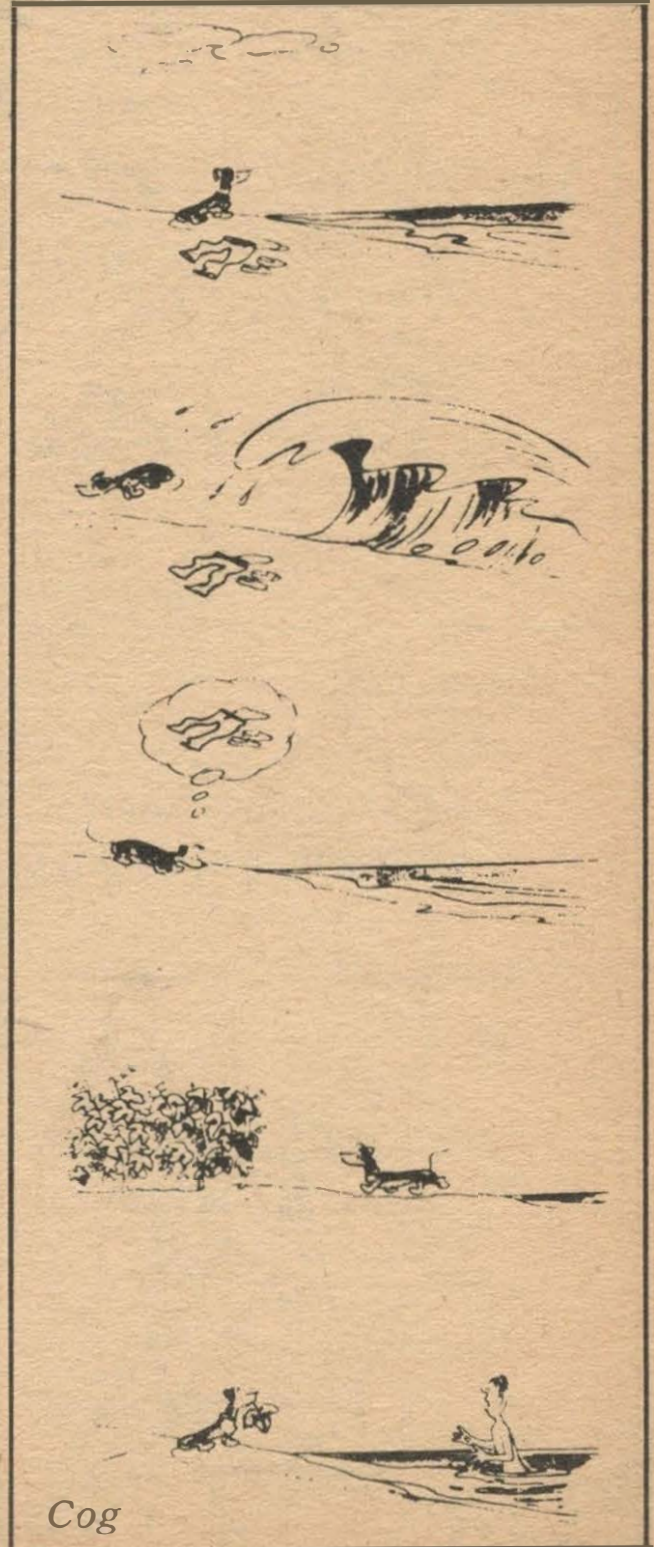
BUNA TARİH DERLER

Ortaçağ'da, bir şehri eline geçiren barbar kral, eli silah tutabilecek yaştaki bütün erkeklerin öldürülmeleri, kadınların ve çocukların ise sağ bırakılarak şehirden sürülmelerini emretmişti.

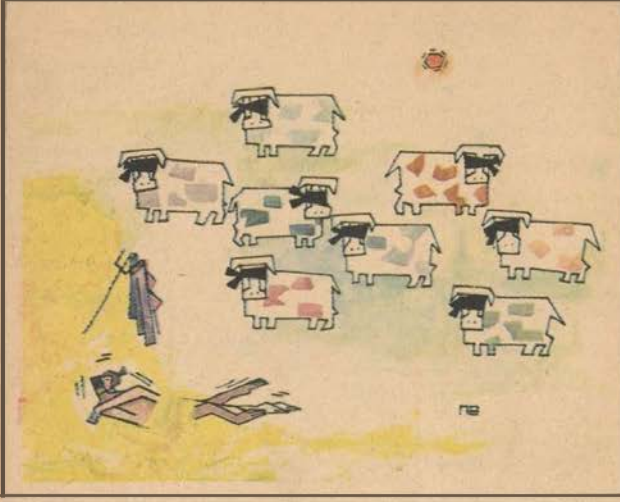
Adamlarından biri Noel'in yaklaştığını ileri sürerek kraldan merhamet diledi. Kral, erkekleri bağışlamadı, ama kadınlarla çocukların yanlarına en sevdikleri birer şeyi alarak şehri terk etmelerine izin verdi.

Ertesi sabah kralın ilk gördüğü manzara şu oldu: Yaşlı bir köylü kadın, sırtına kocasını almış, şehrin kapısına doğru gidiyor. Kral başını pencereden uzatarak baktı: Kadınlar kocalarını, kızlar nişanlılarını, çocuklar babalarını, anneler oğullarını sırtlamış gidiyorlar. Şehirde hiç erkek kalmamış.

Kral sözünü tuttu. Erkeklerin hiç birine dokunmadı.

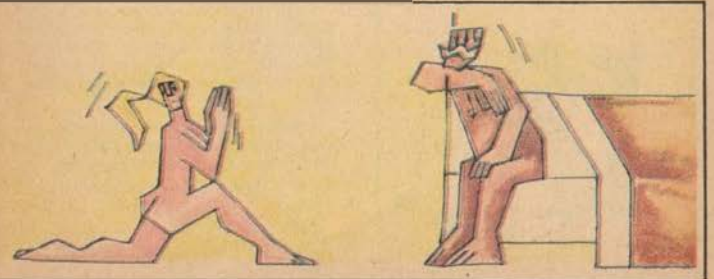
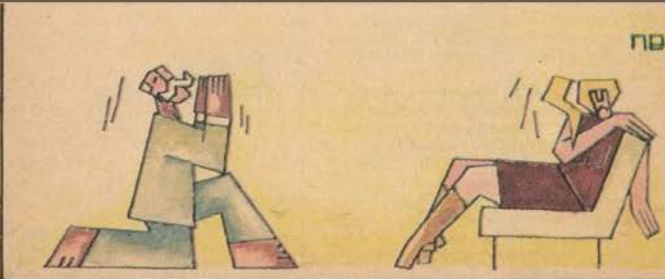
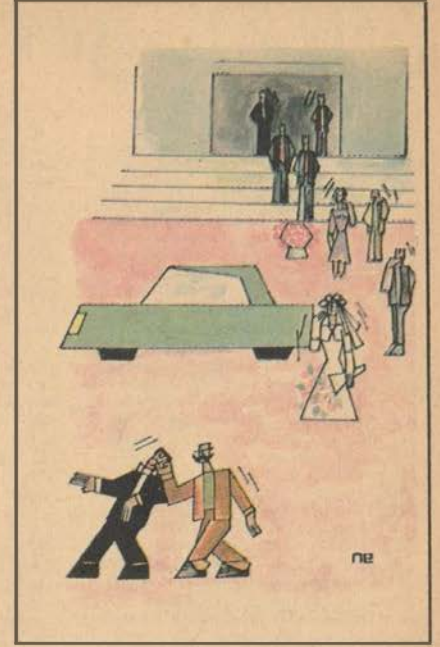

Cog

Nezih Danyal:

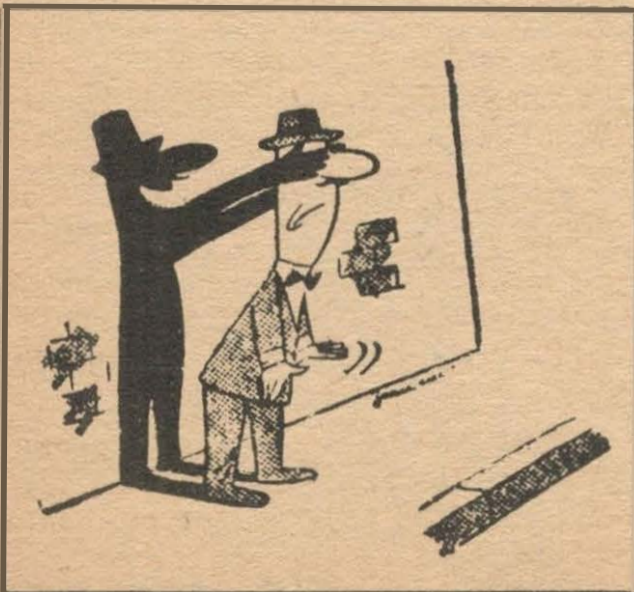
67. sayımızda karikatürlerini sunduğumuz Nezih Danyal'ın renkli karikatürlerini veriyoruz .

Battal Gazi, Elizabeth Taylor'a âşık olduğu zaman "Aman bana bir çare" diyerek Mevlâna Celâleddin-i Rumî Hazretlerinin dergâhına başvurdu. Mevlâna Mesneviyi yazıp durumunu Kanunî Sultan Süleyman'a bildirdi. Sultan Süleyman vezir-i âzamı Tarık bin Ziyad ile Kristof Kolomb'a haber salarak onu Amerika'ya Elizabeth'i alıp getirmeye gönderdi. Marko Polo bu işe gücendi. "En büyük seyyah benim. Kristof da kim oluyor muş?" diyerek hırsından Kuzey kutbunu keşfetti, O devirlerde Kuzey kutbunda kuduz salgını vardı, bereket seyahatinden evvel Madam Curie tarafından kuduza karşı aşılanmıştı.

O sırada Kristof Kolomb Amerika kıyılarına ayak basmış, Elizabeth'i zorla kaçırmaya kalkışmıştı.

Nato güvenlik konseyi bu davranışa kızdı ve Timurlenk'den yardım istedi. Timur, Battal Gazi'ye bu işten vaz geçmesi için bir mesaj gönderdi, bu mesajı Muhiddin-i Arabî kaleme almıştır. Battal da Moliere'e cevap yazdırdı.

Shakespeare "Ben olsam acıklı yazardım." şeklinde tenkitte bulunmuştur. Timur, ikisini de beyemeyeceğini ifade ederek Amerika'ya saldırdı. Bir Zafer Abidesi kurdu. Abidenin mimarı Ferdinand de Lesseps karanlıkta çalıştığından bir meş'ale kullanıyordu. Kızılderililer baskın yapınca korkudan kaçtı. Meş'ale de yaptığı heykelin elinde kaldı.

Aynı tarihte, Afrika kıt'asına hakim olan Ramses meşhur piramitleri bu abideye inat yaptırmış ve kendisinininkinin daha büyük olduğunu iddia ederek tarihe geçen şu sözleri söylemiştir:

"Benim Kleopatra'ya olan aşkımın ifadesi olan bu yapıt o işe yaramaz çıkıntıdan daha muhkemdir!"

Bu sözler Beethoven tarafından bestelenmiş, Naimî ise aynı sözü Tasvir-i Efkâr gazetesinde yayınladığı için Magosa zindanına sürülmüştür.

İşte Hürriyet abidesiyle Mısır Piramitlerinin gerçek hikâyesi budur.

Salvador Dalí, Piramitlerde kaç göz bulunmayışını san'at yönünden kınamış, Moşe Dayan ise "Piramitlerde göz olmadığını biz çoktan biliyoruz" diyerek siyasî görüşlerini açıklamıştır.

Nesimî, din cephesinden eleştirerek, "Bunlar karşısında namaz kılınmaz" dediği için Murat Hüdavendigâr tarafından derisi yüzdürülmüştür.

Konuya dönelim,

Bunlar olup biterken Battal da boş durmadı.

"Ulan erkeklik Piramidin muh - kemliğiyle olmaz ! " diyerek tüfeği sırtlamasıyla Timur'u Kore'ye kadar kovaladı. Türkler bütün güçle - riyle Kore'de savaştılar. Azıcık öl - düler. Amerika da 7 er, 3 assubay, 2 asteğmen birbuçuk da üsteğmen gönderdi. Böylece Türklere destek oldu. Arkamızdaki bu destek hâlâ devam etmektedir. Hazır oraya ka - dar gelmişken Hiroşima'yı da bom - baladılar.

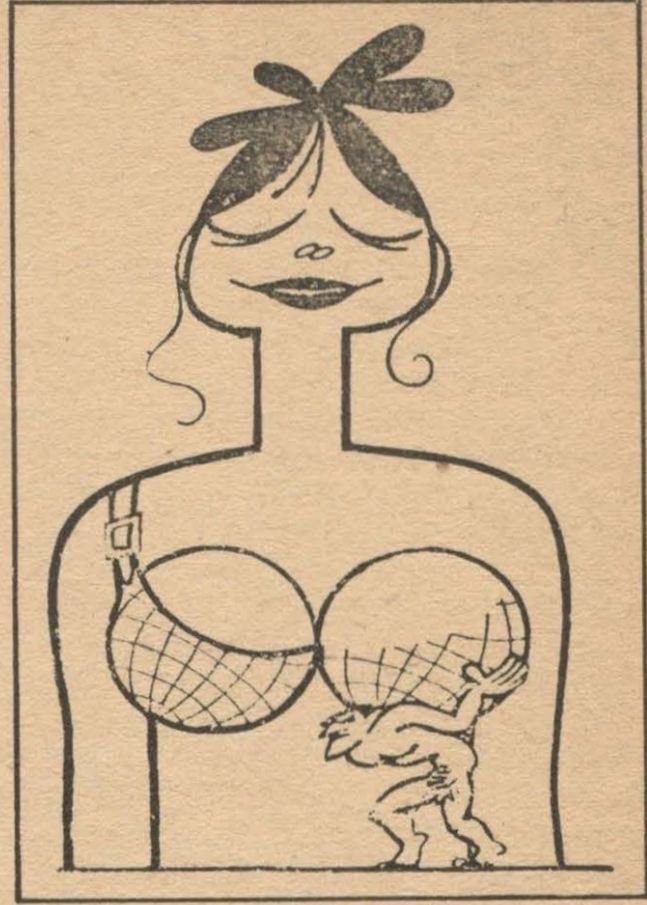
Bu olay üzerine Bismark ve Ei - senhover birbirlerine düşünce Na - poleon araya girmiştir.. Tarihçiler Napoleon'un telâşla yanlış bir yere girdiğinden şüphelenmektedirler .. Napoleon'un bu telâşının ucu Josep - hin'e dokunmuştur .

Bu karışıklıkta kimin dost kimin düşman olduğunu anlayan Gazneli Mahmut, Viyana'yı kuşattı. Denizden saldıran Barbaros Hayrettin, düş - man gemilerini daha iyi görebil - mek için Archimed'e 10 akçe verip bir dürbün ısmarladı. Ayrıca Edi - son da kadirgaları ampulle donattı.. Dürbün ve ampulün icadı da işte böyle olmuştur. Amerika ve Rusya bu icatların altında kalmamak için Ay'a insan göndermişlerdir. Ameri - ka Ay'a daha önce ayak basınca Çar Deli Petro çok kızmış ve deliliği arttığı için ülkede ihtilâl olmuştur..

Preveze zaferi dürbün ve ampü - lün icadı ile kazanılınca Barbaros - la Battal Gazi şerefe kadeh kaldır - mışlardır. Preveze zaferine şair Nedim şu beyitle tarih düşürmüştür:

*Doldu Fağfurî kadehler Mey ile
İçdi Battal ol kadehten bev ile.*

Büyük edebiyat ustası Selâhad - din-i Eyyûbî, Barbaros'un bey diye ifade edilmesini bir san'at olarak nitelemişse de sonradan III. Selim Nevakâr bestesinde bunun tarihi tut - turmak için yapıldığını fakat bir halta benzemediğini açıklamıştır.

Dadaloğlu bu açıklamaya kıza - rak dağa çıkmış ve meşhur "Fer - man padişahın dağlar bizindir" nus - ramı söylemiştir.

"Ulan dağlar nasıl senin olur - muş" diyen Köroğlu bunun üzerine piştovu kaptığı gibi Dadaloğlu' nun peşine düşmüş, Kel Aliço da Dada - loğlu'nu er meydanında kisbet giy - meye davet etmiştir.

Nasrettin hoca "Ey aşk sen ne - lere kadırsın" diyerek en büyük mi - zah örneğini o günlerde vermiştir.

Peki... Battal ile Elizabeth ne oldu ?

Battal Elizabeth'in bu kadar saç - malığa değmeyeceğini anladı ve Ti - mur'dan özür dileyerek bu işten vaz geçti.

İşte bu tarihi gerçekleri bilme - yen bugünün gençleri o yüzden iki - de bir boykot hareketleri yapmaktadırlar.

Aziz Nesin'in Bir Ma

BASKANLIK

Zamanın birinde, yeryüzünün bir yerinde, hayvanlar kurultayı nı denieli, büyük kongresi mi demeli, işte böyle bişey kurulmuş. Karıncasından filine, bitinden itine dek tüm hayvanlar, bir büyük ormanın bir geniş alanında toplanmışlar. Aralarında bukalemun gibi diplomatları, maymun türünden politikacıları, karga gibi particileri, asalak türden kompradorları, karınca ve arı gibi işçileri, hırdi gibi düşünürleri, saksagan gibi aydınları, cırcır böceği gibi yazarları, koyun gibi nemurları.. Ne diye uzatalım, hepimizin bildiği hayvanlar işte.. Hepsi toplanmışlar.

Konuşmuşlar, konuşmuşlar.. Yani böğürmüşler, havlamışlar, ötmüşler, ulumuşlar, miyavlamışlar, gıdıklanmışlar, bağırmışlar, kişnemişler, tepişmişler, itişmişler.. kısacası, her büyük kongrenin gereği neyse onu yapmışlar.

Birara, içlerinden biri aslana,

-Ulu efendimiz, yüce başbuğumuz, demiş, siz bizim ölümsüz kralımız sonsuz başkanımızsınız. Bunu, hepimiz biliyoruz. Ama bilmediğimizi ve merak ettiğimiz bişey var. Sizden sonra biz hayvanların en güçlüsü hangisidir?

Bütün krallar gibi şahâne tenbel olan aslan, yine bütün başkanlar gibi oturaklı pozlar alarak çevresindeki hayvanlara bakmış, yine bütün genelbaşkanlar gibi, sesine genelbaşkanlık tonu vererek,

-Benden sonra bütün hayvanların en güçlüsü tavşandır! demiş.

Ne?.. Tavşan mı? Hani şu, ne kokar ne bulaşır tersi olan tavşan! Bir tazı yellense, öteki dağın ardına kaçan tavşan!

Ama değil mi ki kral böyle dedi, elbet bir bildiği vardır, onun dediği doğrudur. "Kepenek altında yiğit bilinmez" dedikleri doğruymuş.

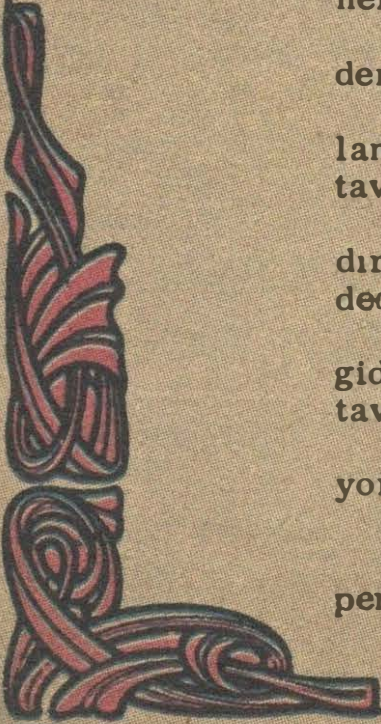
Kurultay dağılmış, hayvanların her biri bir yana çekip gidince, bir çalı dibindeki çukurda hâlâ titremekte olan bay tavşana karısı,

- Hadi, demiş, göster kendini, aslandan sonra sen geliyorsun, kral öyle söyledi.

- Ne yapmamı istiyorsun?

-Sünepe, pısırik durma! Saldır öteki hayvanlara, geçir pençeni!

- Hangi pençe? Benim pençem yok, papilerim var!

salı:

MASALI

Her evli erkeğin kolayca anlayacağı gibi, karısının dırdırına, virvirine dayanamayıp uyuklamakta olan tilkiye korkuyla sokulup, yavaşça ayağını ellemiş.

- Kimdir o ?

- Ben

- Sen kimsin ?

- Ben ? Ben mi ? Ben, tavşankardeş...

Tilki birden doğrulup

- Saygılarımı sunarım, kralımız aslandan sonra gelen sayın tavşan ! demiş.

Ummadığı saygıyla karşılaşan bay tavşan, karısını koluna takıp kasıla kasıla ormana yürümüş.

- Bak, gördün ya işte. Aslandan sonra sen geliyorsun. Ben zorlamasam uyusup kalacaksın. Şurada bir kurt uyu - yor, hadi, fırsatı kaçıрма !

- Aman, kurtun şakası yoktur!

Ne dese boş, karısına söz geçiremeyince horlayan kurda yanaşıp, pençelerini gıdıklamaya başlamış.

- Kimdir o ?

Tavşan kekelemiş:

- Ben...şey....Tavşan kardeş !...

- Vaaay...Hoş geldin sayın tavşan hazretleri.

İşte böylece, bu türlü deneyimler sonunda bay tavşana bir yiğitlik gelmiş ki, kasılmaktan ardı çatlayacak neredeyse...

- Hadi kocacığım, şu uyuyan kaplana da göster kendini.

Bay tavşan sokulup, kaplanın kuyruk altını gıdıklama - ya başlamış. Bakmış, kaplanda ses yok, derken derken papillerini kaplanın apış aralarına sokup oralarını karıştır - maya başlamış.

- Kimdir o ?

- Ben ! Aslandan sonra gelen tavşan !

Kaplan bir kükreyişte pençesini atınca zavallı tavşanı yere serip bir lokmada yutmuş, bayan tavşan da karşı dağın ardını boylamış.

Bu masal burada biter. Şimdi hepimize bir soru:

- Nasıl olmuş da kaplan, tavşanı öldürmüş ?

- Çünkü, kaplan, o hayvanlar kurultayında bulunmadığı için, kralın tavşanı, kendisinden sonra en güçlü hayvan tayin ettiğini bilmiyormuş.

FIKRALAR

ALTI YIL SONRA

Özel arabasıyla köy içinden geçen adam, çarptığı danayı ezince geriye köye dönüp dananın sahibini buldu.

-Çok üzgünüm, dedi, ama oldu.. Dananın fiyatı neyse ödeyeceğim.

Dananın sahibi,

-Şimdiki fiyatı üç yüz liradır ama, altı yıl sonra koca inek olacak, üç bin lira edecekti... dedi.

Kazayı yapan adam,

-Haklısınız...diyerek, cebinden çıkardığı çek defterinden kopardığı bir yaprağa bir şeyler yazıp adama uzattı:

-Buyrun size üç bin liralık bir çek, ama bankadan altı yıl sonra alacaksınız.

NE VERSİN?

Güzel ev sahibi dul, salonunun gedikli olan adama, kalabalık konukları içinde,

-Yazık ki, size içki veremiyecğim, dedi, siz Yeşilay üyesi olduğunuza göre...

Pişkin adam,

-Yoo, yooo, dedi, ben kötülüklerle savaş derneğinin üyesiyim...

Güzel kadın,

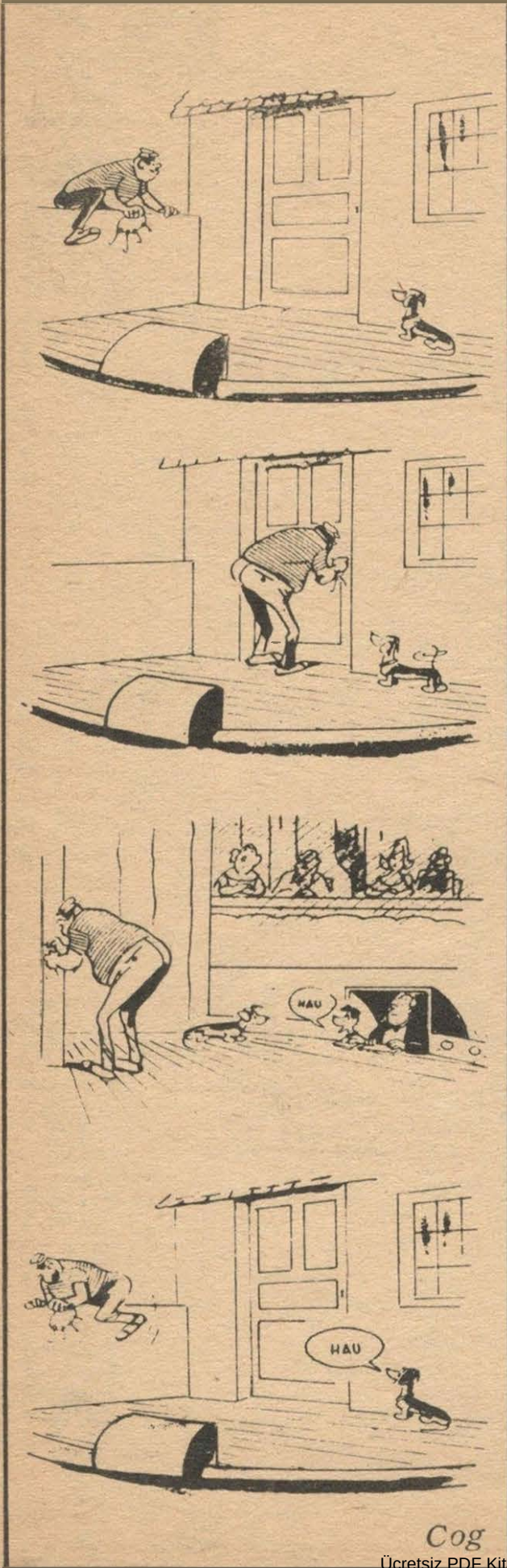
-Vah vah, dedi, öyleyse size hiç bir şey ikram edemiyecğim.

UNUTMAK

Erkek, karısına yalvarıyordu:

-Ne olursun, yine başlama.. Anlaşıldı, bir yanlış iş yaptım, ama artık yeter... Yaptığım hatayı unuttuğumu, beni bağışladığımı söylediğin zaman, ben de aptal gibi inanmış -

Kadın,
-Evet, dedi, seni affetmeye affettim... Unutmasına da unuttum . Ama benim unuttuğumu senin unut -manı istemiyorum.

GENEL MÜDÜR

Ziyafette güzel kadın, yanında oturan adamın genel müdür olduğunu öğrenince,

-Affedersiniz, dedi, bilmiyorum da... Acaba genel müdürlerin görevi nedir, ne iş görürler ?

Genel müdür, önlerinde duran kayık tabağındaki mayonezli levreği gösterip,

-İşte, dedi, bu mayonezin üstüne konmuş olan maydanoz ne iş görüyor - yorsa genel müdürler de öyle bir iş görürler.

İSTEYEREK DEĞİL

İşe alacağı adanın bonservis -lerini inceleyen patron,

-Görüyorum ki çok yer değiştirmişsin, dedi.

Adam,

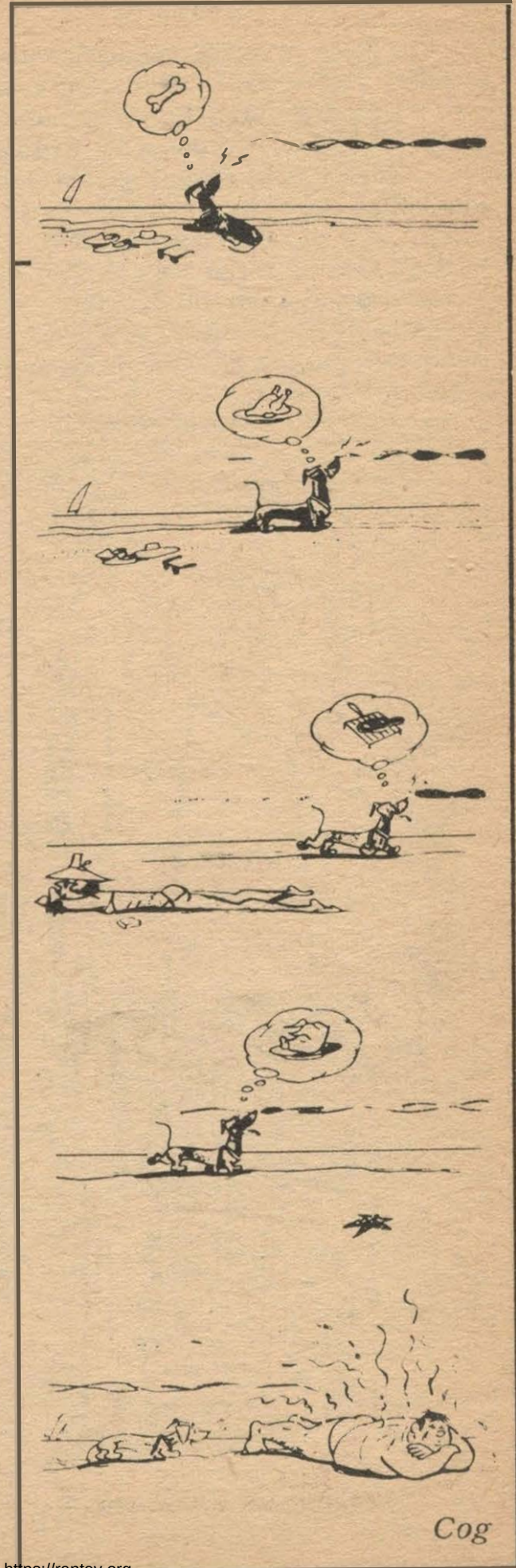
-Evet ama dedi, hiç birinden de kendi isteğimle ayrılmamıştım ki..

NEDEN YORGUN?

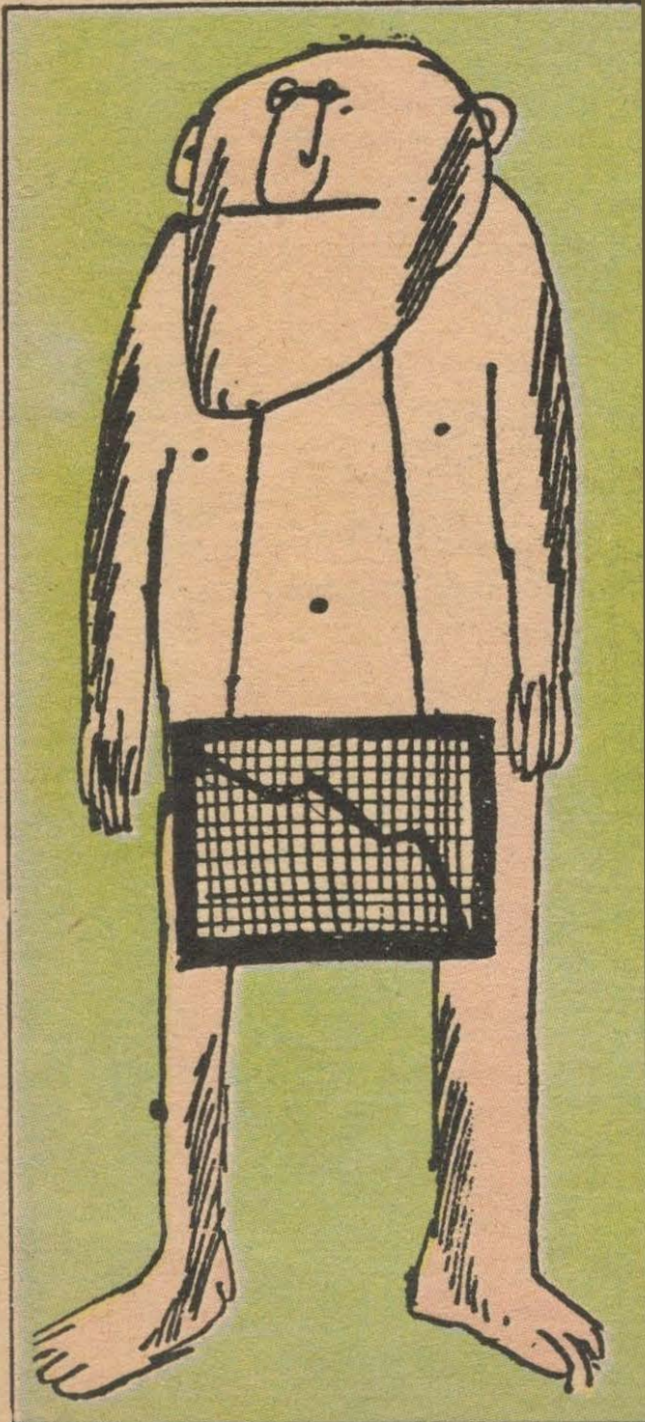
-Çok yorgun, bitik görünüyorsun, hasta mısın ?

-Hasta değilim ama uykusuzum. Dün gece eve geldiğimde sabah olmuş. Tam güneş doğarken yatağa girmek üzereydim ki, karım uyandı, "Ne kadar erken kalkıyorsun şekerim!" dedi. Ben de birden yalan uyduramadım. Hiç bozuntuya vermeden çıkardığım elbisemi yeniden giyip yazıhanenin yolunu tuttum... İşte durum bu!

DAHA UZUN MU?

Bir genç aktör, Komedi Fransez müdürü Pierre Descaves'a başvurarak, sınavla Komedi Fransez'e alınması dileğinde bulunmuştu. Dileği kabul edilen genç aktör sınavda bir şiir okuyacaktı. Ama o denli heyecanlıydı ki, şiirin ilk dörtlüğünü okurken pek çok terlemiş, ceketini çıkarmış, üçüncü dörtlük bitince de yakasını açmıştı. Büyük şaşkınlık içinde delikanlıya bakan Descaves endişeli bir sesle sordu:

--Delikanlı, acaba şiir daha epi uzun mu?

DEVLETİN DİREKLERİ

Fransız Başbakanı Kardinal Fleury bir gün Kral Onbeşinci Louis'ye hükümetle sözleşme yapmış olan devlet mültezimlerini şöyle tanıştırmış:

--Haşmetlim, işte devletin kırk direği !

Orda bulunan Marki de Souvré

-Evet, öyledir... demiş, ip, asılmış insanı nasıl tutarsa, onlar da devleti işte öyle tutuyorlar.

NAPOLYON'UN YAVERİ

Korsikalı olan Napolyon Bona part'ı bir Korsikalı görmek istiyordu. Napolyon'un yaveri Rapp, Korsikalı'yı Napolyon'un huzuruna aldı. Napolyon eliyle işaret ederek Rapp'a odadan çıkmasını buyurdu.. Ama yaver bu işareti görmezden geldi...

Korsikalı ile konuşmaları bitip de adam odadan çıktıktan sonra Bonapart yaverine sordu:

-Biz konuşurken, sana işaret ettiğim halde neden odadan çıkmadın ?

Rapp saflık pozuyla şöyle dedi :

-Biz Fransızların Korsikalılara pek güvenimiz yoktur da...

VERGİDEN KURTULMAK

Orson Welles Avrupa gezisine çıkınca, vergi kaçırmak için Amerika'dan ayrıldı, diye dedikodu çıkarmışlar. Welles de şöyle demiş : "Amerika'da hiç kimse vergiden kurtulamaz, tek kurtuluş intihar dır ! "

000H!...

Abdülaziz ve İkinci Abdülhamit dönemlerinde Nâzırlık (Bakanlık) ve valiliklerde bulunmuş olan Kâni Paşa çok namuslu ve hesabını bilir bir adammış. Yalnız kişisel işle - rinde değil, devlet işlerinde de çok tutumluymuş. Bu yüzden onun döne - minde gümrükler çok iyi yönetilmiş.

Kâni Paşa Bosna'da valiyken, i - leri gelenlerin ziyafetlerine, çağrı - larına gider, ama kendisi hiç kar - şılıktaki bulunmazmış. Yakınları,

-Paşa, hiç olmazsa konsolosla - rı çağır ! diye üstelerler, ama zi - yafet giderlerini israf sayan Kâni Paşa bu sözlere aldırılmazmış.

Birgün birdenbire Kâni Paşa' - nın azil haberi gelmiş. Bunu duyan paşa, azledildiği için üzüleceği yer - de, sevinç içinde,

-Oooh! demiş, şu heriflere zi - yafet vermeden gidiyorum ya...

ZURNACI

Dördüncü Mehmet döneminde yalnız dört saat sadrazamlık(Baş - bakanlık) etmiş olan Zurnazen (Ya -

ni zurnacı) Mustafa Paşa, yeniçeri ocağında zurna çalarmış. Dört saat süren bu sadrazamlığı sırasında Karagöz Mehmet diye anılan kötü bir adamı defterdar (Yani Maliye Bakanı) yapmıştı. Azlinden sonra za - manın şairlerinden biri şöyle söy - lemişti:

"Çalıcak zurnasını çıktı cebin - den Karagöz!"

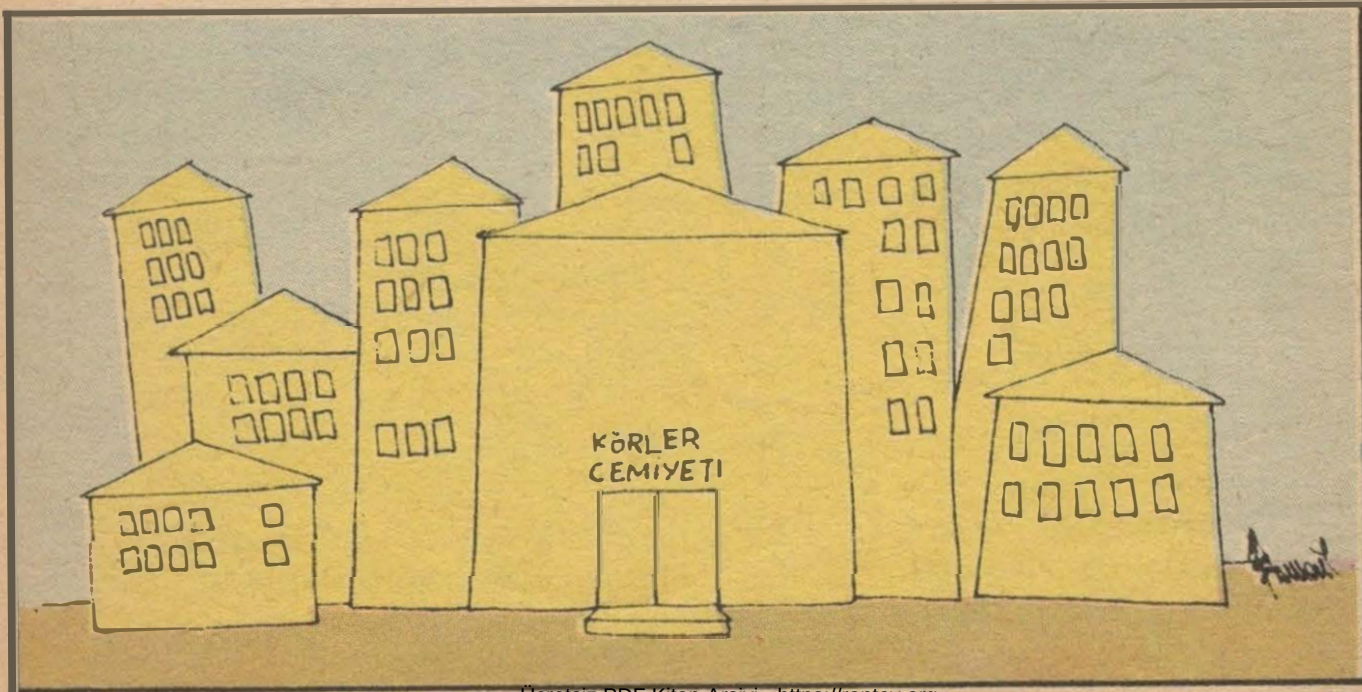
YILDIZ BÖCEĞİ

Padişah II. Abdülhamit Yıldız Sarayı'nda oturduğu için, yazılarda kullanılması yasak kelimeler ara - sında "Yıldız" kelimesi de vardı..

Birçok nazırlıklarda (Bakanlık - larda) bulunmuş olan Münif Paşa "Mecmua-i Fünun" adlı dergisini 1882 de ikinci kez yayımlamaya baş - lamıştı. Bu dergideki yazılardan bi - rinde "Yıldız böceği" sözü bulun - duğu için, Yıldız Sarayı'nda oturan Abdülhamit'in fermanıyla dergi ka - patılmış, Münif Paşa da sarayda sorguya çekilmişti.

Köse Raif Paşa vezir olunca Mü - nif Paşa şu dörtlüğü söylemiştir:

Üç tuğlu vezir olurmuş evvel
Üç tüylüsü şimdi oldu peydâ
Üç tuğ ile üç tüyü kıyas et
Devlet ne imiş ne oldu hâlâ

Antika balta

Küçük bir köyden geçen bir antikacı bir köylünün eski bir baltayla odun yardığını görünce,

--Amma da eski balta kullanıyorsunuz, dedi, Hem de sağlam bir balta.

Adamın antikacı olduğunu çakan köylü,

--Ya ne sandındı, dedi, bu George Washington'un kullandığı baltadır.

Antikacı inanmazlıkla gülümseyerek,

--Öyleyse yine de yeni kalmış doğrusu ... dedi.

Köylü,

--Elbette yeni kalır, dedi, tam üç kere sapı, beş kere de demir baltası değişti.

FARK YOK

Çok güzel bir yaz gecesi idi. Ay yusuvarlak tı. Denizden tatlı bir esinti geliyordu. Yumuşak dalgalar mırıltıyla kıyıyı okşuyordu.

Erkek, sevdiği kadının omuzuna elini attı, onu öperek fısıldadı:

--Seni şimdiye kadar sevenlerin hepsinden başka türlü, daha çok seviyorum...

Kadın,

--Ben hiç bir fark görmüyorum... dedi.

REHBER

On kişilik bir turist grubunu gezdiren rehber,

--Rica ederim, burada cigara içmeyiniz, az sonra çıkınca içersiniz.. dedi.

Turistlerden biri,

--Hiçbirimiz cigara içmiyoruz ki..deyin - ce rehber,

--Ama ben içiyorum dedi.

İŞSİZLİK

Uzun yıllar işsiz kaldıktan sonra bir fırsatını bulup ticarete başlayan adama arkadaşı birgün,

--İşler nasıl gidiyor? diye sordu. Adam,

--Kötü sayılmaz, dedi, üçyüz liraya bir koltu aldım, onu oldukça yeni bir bisikletle değiştirdim. Bisikleti verip yeri ne elden düşme bir yemek takımı aldım. Yemek takımını da bir karyolayla değiştirdim, karyolayı da üçyüz liraya sattım.

Şaşırان arkadaşı,

--Ama sen bu alışverişten hiç bir şey kazanmamışsın ki..deyin - ce adam,

--Doğru, dedi, kazanamadım, kazanamadım ama işsiz de kalmadım ya sen ona bak...

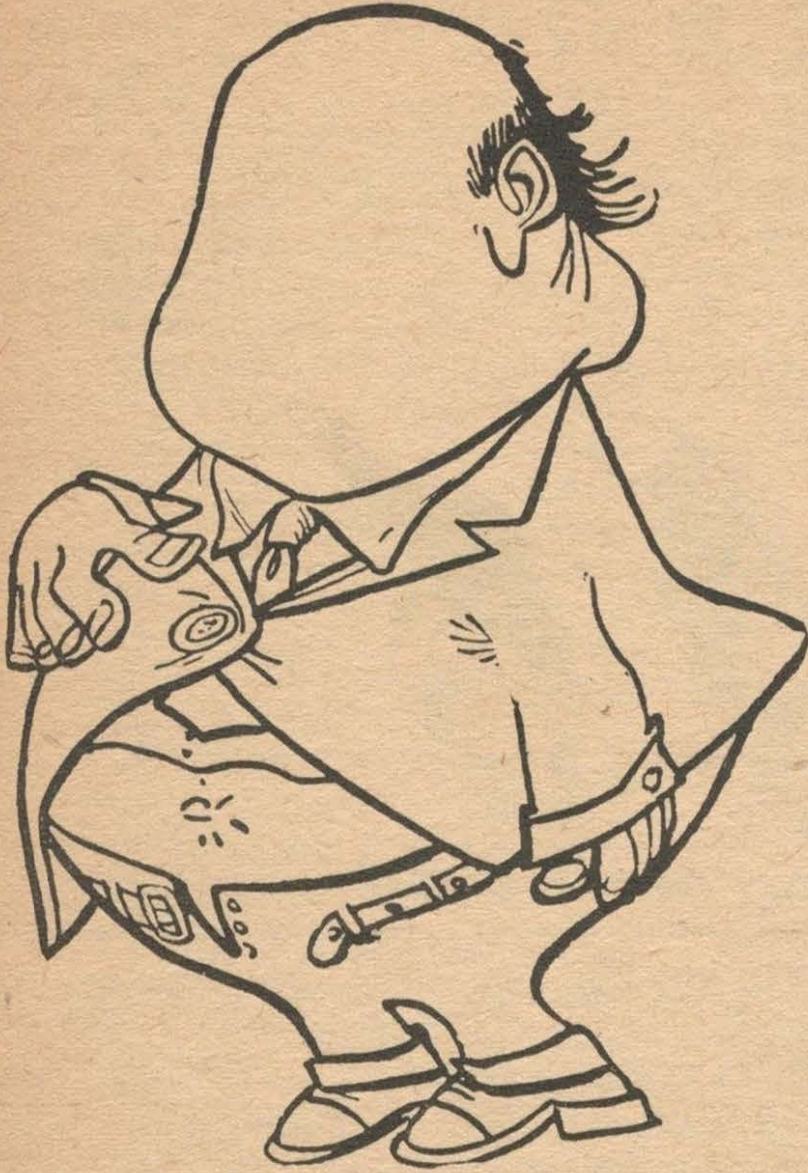
SÜLÜ

Bir nefes çekdim efkârlanınca,
Nefesim kesi ldi zammı duyunca
Mutluydum peynirle ekmek bulunca,
Yaktın ocağımı kül ettin Sülü.

Kendi vatanımda eller gibi yim,
Çiğnenip geçilen yollar gibi yim,
Koklanıp atılan güller gibi yim,
Beni yadellere kul ettin Sülü.

Ben de bilmiyorum gittiğim yolu,
Her yanda sefalet ıstırap dolu,
Eskiden bilmezdim sağ ile solu,
Kırdın sağ yanımlı sol ettin Sülü.

-K. E

ATLI KARINCA

*Astsubay eşleri yürü-
yor, yürüyor.
Memurlar, Hâkimler
yürüyor, yürüyor..*

*Hocalar, talebeler yü-
rüyor yürüyor.
İşçiler, köylüler yü-
rüyor yürüyor.*

*Yalnız yürütülemeyen
bir sen varsın,
Bekliyoruz sen, ne za-
man yürüyeceksin..*

T. D.

-Adalet Gazetesi, 18 Haziran -

Lâfın

İnsanlar genellikle iki türe ayrılmıştır. Alın teriyle hayatla-
rını kazananlar, bir
de bunlara mendil, so-
ğuk içki, buz, gazoz,
vantilatör, buzdola-
bı satanlar.

○

Çiftçilik, sabahın
erken saatlerinden ak-
şamın geç saatlerine
dek toprakta çalışmak-
tır, ancak bu toprakta
petrol bulabilirseniz
zengin olursunuz.

○

Komiteler ge-
nellikle beş kişiden
kurulur. Bunlardan bi-
ri gerçekten çalışır.
Üçü, o çalışmanı des-
tekler, ama lafla.. Be-
şincisi de komitenin
çalışmalarını basına
ve kamuya duyurur.

○

Akşam yemeğin -
den sonra çekilen nu-
tuklar, aşk mektupla-
rına benzer, nasıl baş-
layacağınızı bilmedi -
ğiniz gibi, nasıl biti -
receğinizi de bile -
mezziniz.

○

Başarı kazanmış
erkek, durumunu ilk
karısına, bundan son-
raki karılarını da du-
rumuna borçlu olan
adamdır.

Cücüğü

Yarışma Fıkraları

*Kumkapı(Istanbul),
Türkeli Cad. Haker
Apt.No:134 Çatı katı,
Servet Güneyi yazı-
vor:*

SÜNNET DÜĞÜNÜNE 182 DAVET

Nasrettin Hoca'yı bir öğrencisinin sünnet düğününe çağırmayı unutmuşlar. Buna çok içeren Hoca, zerdeyle pilâv aklına gelince yerinde duramaz olmuş. Hem men düğün evine koşup, çocuğun babasını kapıya çağırtmış,

-Şu elifbe cüzünü öğren-
lun unutmuş, yarın der-

se çalışması gerekir..
 demiş.

Baba da, oğlunun cüzü
unutmadığını, yanın-
da eve getirdiğini iddia

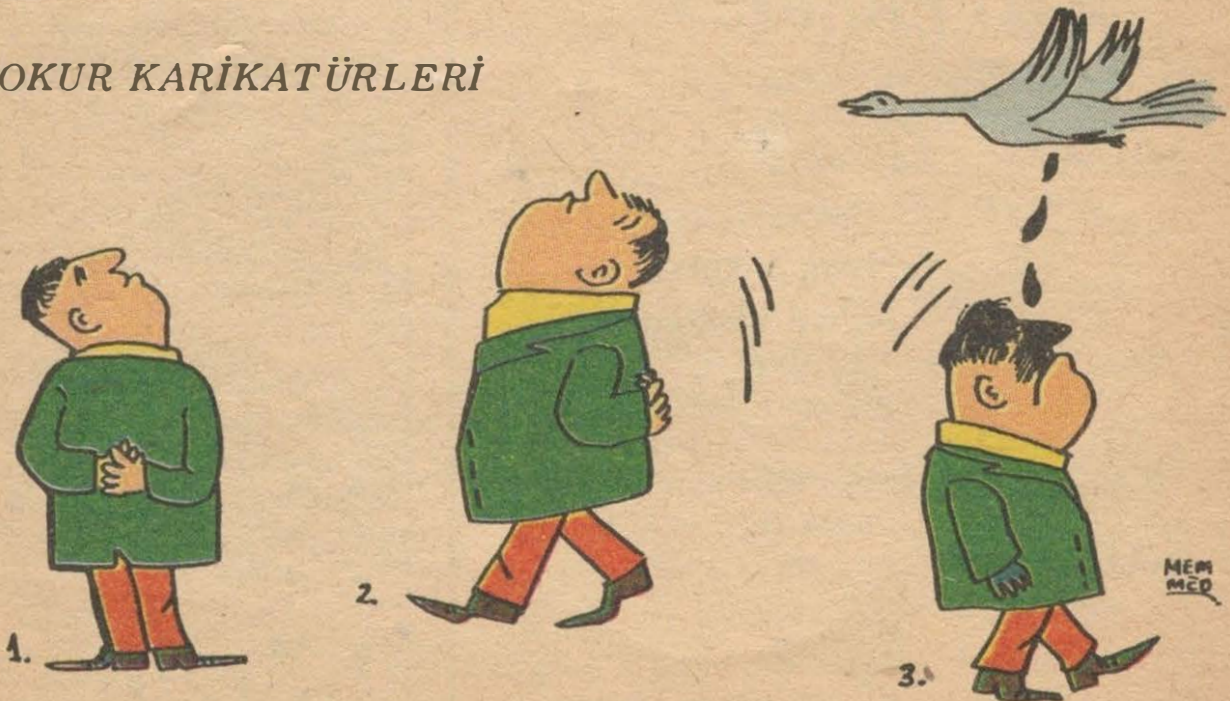
edince büsbütün bozulan
Hoca,

-Yaaa! demiş, hoca-
sını düğüne çağırmayı u-
nutan çocuk, bir cüzü

-Adamın kışındaki yamaya bak!

OKUR KARİKATÜRLERİ

nasıl olur da unutmaz!.
Unutmuş, unutmuş...

*Merzifon- İlköğ-
retim Müfettişi Mu-
zaffer Aktuğ yazıyor*

183 DEVENİN BAŞI

Hoca bir gün pazara
satmaya yün götürmüş.
Dalavereciler hocanın
elinden yünleri çok u-
cuza satın almışlar. Ho-
ca can sıkıntısıyla pa-
zardan dönerken yol bo-
yunca yediği kazığı na-
sıl çıkaracağını düşü-
yormuş. Yol kıyısında bir
deve iskeletinin başını
görünce yerden almış,
eve götürüp üzerine yün-
leri sarmış, pazarın yo-
lunu tutmuş. Hocayı ka-
zıklayanlar yine çevre-
sini alıp,

-Ne getirdin Hoca?
 demişler.

Hoca sözde kızgın-
lıkla,

-Devenin başını! de-
miş.

Kurnaz pazarcılar
hemen tartıp yün yuma-
ğını yine ucuza almışlar.

Ama parayı saydık-
tan sonra yumağı çözüp
de içinden koca bir de-
ve başı iskeleti çıkınca
Hoca'yı yakalayıp,

-Bu ne yahu, sana
yakışır mı? diye bağır-
maya başlamışlar.

Hoca soğukkanlılık-
la,

OKUR KARİKATÜRLERİ

-Siz bana ne getir-
din, diye sordunuz, ben
de size önceden" Deve-
nin başı! "demedim mi?
Gerekliymiş ki aldınız..
Şimdi ne diye kızıyor-
sunuz? demiş.

*Mut-Mut Lisesi,
Sf. I B. No:574 Ali
Manav Yazıyor:*

184 KEYFİNDEN DEĞİL

Hoca bir gün pazar-
da satıcının övgülerine
dayanamayıp bir meci-
diyeye bir karga satın
alır. Eve getirip de kar-
gayı, karısı bunu bir
mecidiyeye aldığını öğ-
renince kıyametleri ko-
parır.

-Sende hiç akıl yok
mu adam, eti yenmez
derisi yaramaz! Bir me-
cidiyeye dört tavuk a-
lırdık, kızartırdık, kay-
natırdık, çorbasını, pilā-
vını yapar yerdik...

Karısı o denli söy-
lenir ki, sabrı taştan Ho-
ca, kargayı almasına
haklı bir gerekçe de bu-
lamayınca,

-Sus, artık yeter!
diye bağırır. Aklının
ermediği işe burnunu
sokma. Ben bu kargayı
keyfimden almadım, bin
yıl yaşar dediler de, ba-
kalım o kadar yaşaya-
cak mı diye aldım...

*Kastamonu-Tica-
ret Lisesi V-A. A*

Hamdi Karatay yazıyor:

185

ESSELÂMÜ
ALEYKÜM

Hoca, pazardan almış liraya aldığı hindi - yı, yarı yarıya zararına, yine pazarda otuz lira - ya satar. Sattıktan son - ra kazık yediği için çok canı sıkılır, bütün gün bunu düşünür. Akşam namazını kıldırırken yi - ne aklı hep hindide ol - duğu için, cemaatin ö - nünde yüksek sesle se - lam verirken, başını sa - ğa çevirir,

- Altmış lira ner-deee!...

Sola çevirir,

—Otuz lira ner —
deee! der.

Gülbağçesi (Adana)-Öğretmen Sitesi inşaatı Mühendis Sırrı Özer eliyle H. Hikmet Işcan yazıyor:

186

KABAHAT
KIMDE

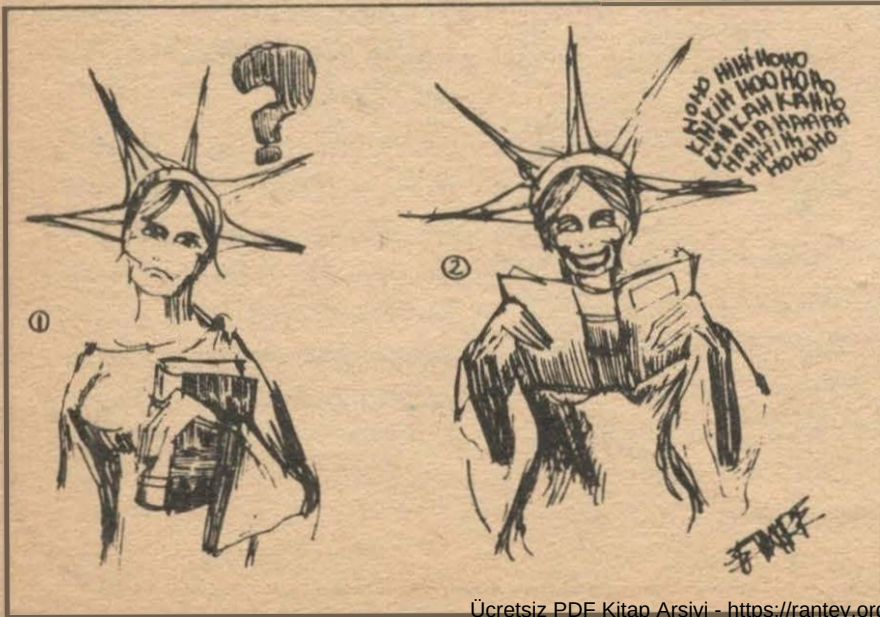
Nasrettin Hoca iki

elini açıp dua eder!

-Allahım, işte be -
nim tarlam, şurası ...
Rahmetini esirgeme!..

Mevsimi gelince o -
ralara yağmur yağar .
Hoca sevinerek, tarla -
sına bakmaya gider .
Bir de ne görsün, sel -
ler tarlada ne var ne
yok silip süpürmemiş
mi!.. Yine iki elini a -
çar .

-Kabahat sende de -
ğil bende ki, sana tar-
lanın yerini gösterdim!
der.

Açıklama

Kimi okurlarımız gönderdikleri fıkralarının neden yayınlanmadığını mektupla soruyorlar. Daha sırada yayınlanacak fıkralar vardır. Birtakım fıkraları da, çok bilindiği için yayınlamıyoruz. Örneğin aşağıdaki, şu çok bilinen fıkrayı tam yirmisekiz okurumuz göndermiştir:

"Hanımın biri saatini tamir için dolaşırken vitrinde kocaman bir saat bulunan dükkâna girer,

-- Saatimi tamir eder misiniz? der.

Dükkândaki adam da,

-- Hanımefendi, burası saatçi dükkânı değil, sünnetçi bürosu... der.

Kızan kadın,

-- Öyleyse ne diye vitrine saat koydunuz? diye sorunca sünnetçi de

-- Ne koyacaktık yani hanımefendi? der."

Yine çok bilinen şu fıkrayı da kırktan çok okurumuz göndermiştir:

"Berber, başında yalnız üç tek tel saç bulunan müşterisinin sakalını tıraş ettikten sonra sorar:

--Saçlarınızı ne yana tarayayım?

--Sağa...

Berber tarağı dokundurup da, üç tel saçtan biri tarakta kalınca berber bir daha sorar:

-- Ne yana tarayım beyfendi?

--Sola...

Berber tarağı dokundurunca ikinci tel saç da kopunca başında tek tel saç kalan adam bağırır:

-- Bırak yahu, dağınık dursun!

Çok güzel de olsalar işte bu türlü çok bilinen fıkraları yayınlamıyoruz. Yine çok güzel ama çeviri olan fıkraları da yayınlamıyoruz. Örneğin bize gönderilen şu çok güzel fıkra çeviri olduğu için yayınlanmamıştır:

"Sarhoş adam sabaha karşı evine gelir. Ayakkabılarını çıkarıp sezsizce içeri girer. İleri geri gider, sallanır, koryolasına tutunur, yorganı açar, elindeki sigarasını yatağına koyar, üstünü iyice örter. Sonra başını iki-üç kere kül tablasına bastırır ve kendini pencereden fırlatıp atar."

Durum böyleyken, kimi okurlarımızın da mektupla dikkatimizi çektikleri gibi, eskiden yayınlanmış, ya da çeviri fıkralardan farkına varmadan yayınladıklarımız oluyor.

Türkiye'nin en çok okunan mizah dergisi Ustura, her hafta Türk ve dünya mizahının en iyi örneklerini sunuyor. Ustura'ları biriktirip ciltletirseniz, her ciltte ayrı bir mizah hazinesi kazanacaksınız!